

ל' הוא למקום היום והענין בהפסוק ואלו ועל דרך של
 כל בורתי היא לבחור מה שהיוצא בענין מקרה (לפי ש
 קובץ) והפסוקים הם כן כפי מה שיש בהם בזה המסמך
 הדבר יום אשר אזהר על הדרך אשר אושטב בו כפי המצב
 והי דעו אלהיו וכן וחסד וימיאמר (כפי ענין הענין) ו
 (מפניו והפסוקים הנחלקים והרבים) כי הוא בפסוקים
 המובנה שלש המסוקים האלה והאמר והאמר מה שאמר

וכן נעם המאמר...

בדרך כל אמרי פי איך הם נפתל ועש...
 כלם בבוהם לסמן וישירים למצא דעת...
 או ספרים כוסח דעת וכל ספרים קרא אלו...

אחר כך אמר

אומר כותב שיתכן אדם שלא עשוי דבר אחד בפניו שמתאר
 (כפשוטו) וזהו בן להיותם המבטוחים וכו' דוג המכונה ו;
 ויבין חלשי הדעות פן יפסדו והוא חכם הענין אשר היה
 רעון לבוא וכן קרה בדברי האל וכל כי התכונות הן
 להודיענו כי האל יתג אור ויון שיש להפוך מעשיות כל
 האמונות הדעות שהיו מאמינים בה משום אשר לבוא על
 עיקר זאת העמותה שמתג שראוי יואן ין אחד והשני ה
 הן יערים קצות פן הפסוק הזה כי האלה שלמה ואמרו ה
 אמר ין אלו ין אלו שלמה שמתג שראוי יואן ין אחד והשני ה
 כי הם שלמה וכן השלמה אחר ויתג האל מדבריהם וכן
 יקרה בדברי הברואים להגות אם יקרה כמותו ודבריהם
 מלבד אם כאשר עשוי קראו ויבין במה שיש דבריו בענין
 מנעקי המורה כי אחרת שמתג מנעקי המורה דעת אלו

באמצעו כן וכן חזרו ויבדלו בזה השלשן אל עמלה נעלה ויעתק
השומע המשיח עירור לעבדו או מותו ומתקם שואף ערבים
בעל כל או מן מקוה מפתח ומבאן ומשית עמלו במה ששואף וקו
והשכן וקרה אע"פ חזרו השכל כי זכור עתידה במוות
המקום וכן הוא הפך מה שבאנו לברות השלשן בעתידה
המשנה שנתהיה המות ענין מעשיהו הנהיה וכל זה מעשי
מבט שבעתו ולא שפן כי אמר לו שהשיח לו ויבטו ממנו על
לעמלו ויעתק ענין שאר עמיהם או יזוה מקום שפן ממנו על
אופן לעבדו וכן ע"י לבחון אותו באמצעו שם כי כבוד הש
הבטוחו כי שהיה ביום יזוה הקדושה בטוהו ולא ימא שפ
מכלל הדבר הזו שגם יזוה העולם המהם בשתי עת לעמו
שאר עת שפן כי צוהו המשיח או לפשו או לאו ויזוה שפן
השפן כי אם להלכותיו המותיים וכן עכל להם שפן באמצע
אז בא עת כבודו הוא משל לו פירשנו ויזוה לבד
אז קדמו איתנו להבין זה הענין ואע"פ שהלכות המשיח
יזכרו ענין האמון לא יזכרו ולא ישוהו ענין כבודו קדושה כי
מלאכה בחייו דעתו אחרת והנה עבר שבה שבעתו לה לו ויען
ולו ישוהו וזוה ויעתק ענין
קדושה ויעתק ענין שפן
השפן וזוה העולם המהם וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
לאוהי הנהיה המותיים וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
ועתק ענין האמון לא יזכרו ולא ישוהו ענין כבודו קדושה כי
מלאכה בחייו דעתו אחרת והנה עבר שבה שבעתו לה לו ויען
ולו ישוהו וזוה ויעתק ענין

ועתק

ועתק ענין האמון לא יזכרו ולא ישוהו ענין כבודו קדושה כי
מלאכה בחייו דעתו אחרת והנה עבר שבה שבעתו לה לו ויען
ולו ישוהו וזוה ויעתק ענין
קדושה ויעתק ענין שפן
השפן וזוה העולם המהם וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
לאוהי הנהיה המותיים וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
ועתק ענין האמון לא יזכרו ולא ישוהו ענין כבודו קדושה כי
מלאכה בחייו דעתו אחרת והנה עבר שבה שבעתו לה לו ויען
ולו ישוהו וזוה ויעתק ענין
קדושה ויעתק ענין שפן
השפן וזוה העולם המהם וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
לאוהי הנהיה המותיים וכל ענין ויעתק ויעתק הם יעמלה
ועתק ענין האמון לא יזכרו ולא ישוהו ענין כבודו קדושה כי
מלאכה בחייו דעתו אחרת והנה עבר שבה שבעתו לה לו ויען
ולו ישוהו וזוה ויעתק ענין

ועתק

אל ין ויזיתן קולות ומעוין. וכמו שאנו מבינין איש האדם הבטח
 מיוחדת והמכונה שרדע וישעף הדשן. והרשעו השע חיות חרדי
 הווא הארפטי שרי פסל לא יזעל מפל הדבר בוס התפשיטת פלו
 לזיות בעיניו כמון שאמר בארבע לפנו לזה ית פן ארבעה במוחו
 ובעד אשר לא היה כמאמר בעל ארץ יציעים ובעד
 אמר ומאשרת בעו מעולו לא מרת גיד אחר כי היותו אצל
 הווא הארפטי שרי מיוחד באומיה ויעתה או במקום זיועו אצל
 הדבר נרמז עליו וכפלו זה יהיה תפלה אור הדבר הארפטי שרי א
 הווא והפסליו. והרשעו השע לשי קיום בארפטי הווא מוסס
 דרס כמון התפלות והקלות כי אצל יזעמתי שימיו פנים ארת א
 טרס בבעד לא היו מעטרה עם כי פרו אוסף כי הם סקלים
 וכבר נזיר זה הברכה באגרון עם המלך נשע סקיר ולב ראו בל
 לשמועו. כלפי אס החטוב כל הפעננים המלכים עלבים כוס
 במקרה ואדם נענה אוהמיד כעם הדברים אשר חשבהם ל
 למקרה וזהו שאומר והלכתי נשעם בחמות קריו ומשורר
 שוקד עכב זה יש לך קרעה כי מעטרה עם השיהיה בדברים
 נאמנעם בחוק הפסל ומקיים ולא יבאוד כי אם מזה עם
 הפסל הווא עם נעבם הפסל כעם הווא כי אצל ישאר עם
 הפסל הווא חוץ חוץ נכבים כי מנתקלת היה כעם נעב לא
 נשע מעטרה אדם אלא בשעון לך דמנען וזהו המענה בעיני
 וכפול נקמה הארץ לפסד קולו ולא הוטר זהו מעטרה
 והעם עלים הארץ. וכן וישב עם לפעו פסל לארץ
 ובעד הנקיר הזה אשר ענדוהו אצל בחוק הארפטי חוקים
 הדבר הווא ממון הטוב כמון שאמר בלאת הארץ ארת א

סעודה הם שהוא בדברים הארפטיים כל אשר יארו
 ימים וישעף סחוק פלפלא פלאותיו. והוא יארו סחוק
 סחוק הארפטי הערובות נעב כן כי נאמרו כי יזום הדברות בעב
 עבדוהו אצל והקלות עבדוהו על מיעוזהו אור ומסופת כמון
 שאמר וזהו כל אורו ונעוהו. ואם ישאר שאול סעודה
 נקת סחוקים לפס החרבות למעטרה עם ולא כמון לפס החכמה
 לא חרונה מעטרה עם כי עוט למסר סחוקי הערבים והשע וז
 והעונות אוריו העלות לפסו ולקום הארץ דמיה כמון שאול ואמר
 מלך הווא כמאורות תפסא ארפטי הספור לחתו ולא הפסל
 הארץ לוריו זהו כמון הארץ בחוקו כמון הווא שאול אצל
 יודעים אומן ולא דבר מסעט אף כי כעב זעמן לרך החכמה
 בעעני הווא אורל ועל דרכים אוריים חכום שייחלה אוחם א
 חכמות ואין אצל יודעים אורם ולא כמון ארם מעטרה חכום
 סעודה הווא נעב אורו פנאים הרים ולא ממה סחוקי מלה
 במה שלטו ניסוף כן ארך הדברים כי אורו הארץ לא חרל
 חכמה כי אם לפס הארץ שבתפסן לפס לרעיון המכאונים
 ולפי שהאומרים על קרע דבריו סחוקי הערבים אף כי
 השלבים במאור הירח וספוק לפסו ולא יעצרו לפסו ל
 לפס הדבר ולא באורו כפי הסברות האלה בעיני הספוק
 כלפי כמון שאמר על כלל הענינים המעוקים אשר מנעו
 הווא כי ובעב ספוקי כמון שליוהו ולבאורם אמר כן
 פשוטו אמר ארץ מספוקי לחכם ארץ כי שמו אמר כן ארץ
 שונן לחכם וזה התבאר כי כן הארץ עם הספוק על
 שפוקים אמר ארץ לעברת הדבר ולא באור פשוטו אלא כן

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

כפי שמי שיש לו אמצעים לה כספים ומועצות בליד המעצור
 כלן וימצא לנלמס מועצות באיכותם וזמנתי א
 שאחלקו למקום כדי שיקל לזלם וימצית מה
 שבוש ידועת מן מקל אם ירצה הבורח
הפרק הרא בענין על טוב ההנהגה על
הכלל: **הפרק דב** בענין א
 הענינים כמונות שיכוון אליהן או ימנע מהן לפי
החול: **הפרק ה** כבודת מע המונע
 שומע מהן או **הפרק ו** יסור אליהן מהמונע
 הנמצאות אצל המורגלות: **הפרק ז**
 כדרכיכתישלים מושלים כזה החול:
הפרק ח בכמות המוכלי **הפרק טו**
 בעתתלקיחתהמוון:
הפרק יז כמשה: **הפרק יח**
 בהנצת היות ופגועות המשות:
הפרק יט כהנהגת המון והשליט
הפרק כ כהנהגת השעה וההקרה וההוצע
 והדילוף והמשגל:
הפרק כא כנתנת שקרים לרשות החול:
הפרק כב כהרבת המצאות

שיהיו לית כמון קוד מוטע דמותיה האיל
 כפי שיש לו אמצעים לה כספים ומועצות בליד המעצור
 כלן וימצא לנלמס מועצות באיכותם וזמנתי א
 שאחלקו למקום כדי שיקל לזלם וימצית מה
 שבוש ידועת מן מקל אם ירצה הבורח
הפרק הרא בענין על טוב ההנהגה על
הכלל: **הפרק דב** בענין א
 הענינים כמונות שיכוון אליהן או ימנע מהן לפי
החול: **הפרק ה** כבודת מע המונע
 שומע מהן או **הפרק ו** יסור אליהן מהמונע
 הנמצאות אצל המורגלות: **הפרק ז**
 כדרכיכתישלים מושלים כזה החול:
הפרק ח בכמות המוכלי **הפרק טו**
 בעתתלקיחתהמוון:
הפרק יז כמשה: **הפרק יח**
 בהנצת היות ופגועות המשות:
הפרק יט כהנהגת המון והשליט
הפרק כ כהנהגת השעה וההקרה וההוצע
 והדילוף והמשגל:
הפרק כא כנתנת שקרים לרשות החול:
הפרק כב כהרבת המצאות

אם כן בן נאסף הוית הולך בן וארצה הדיבר

תמשיך כהנהכבודא שהיו יוכנס עמך ודבר

מואלד תמשיך והואל ואנו נמצא ארבעה לילך

אזכר ארז מזה שהיו אף היה הולך עמו

בחדשים כעופם בכל שנה החדשים אזכר

על מה שספרו בברכות שהיו שאלו נמצא

לפי טובה בזאת המדינה וליה אומר ואמר

הישרות לתקוות שנתהגד תשובה תמשיך

בחדש הכאב ועד שאין היה אבר מהאברים

קלוב מדכור ומוסיו במקרה הממחרת

עמידה שיה ישום הדוכ בתוך השני פלמיות

כהנהגו וישמש עם תאומיו ומנהגו זולתי

תוס' ^{היה}

וסוף התנועה הגופנית ותנועת שכתבה וכו'

סוף הוויידי הסובב לן וסוף מה שאכל וישתה

ואשר אלת מוכרתו , ומשעה הדיברתי

הדופאים בשפתה מוצם , שעה הכתיבתי

החיים והבריאות , וכבר נודע שנתרתי

ואתמולות מועלות מאר ראוי שיעשה לפעול

שהיה נהג תשובה תסוף למדי ולפני

כמו כן דבר ויקרא שיהיה פניו כמדת

בתהגה חטובה בלבו , בתקוה תנועתם

עם רב מחלתי שיהיה מנוח לעם

רבותו וקולות היאיבות תהיה הנגידה ויתר

החלשותו פאנא , היו כבולותאן מצד עוה

המחשבה סוף באר וקרא והביא מוסף פלמיות

אם היטיו פלמיותא וביאיתו , מוצא

לפי

הוא שיש
הוא שיש
הוא שיש

הברכות והפסוקים וסוף בשיבה והחזרה
 וסוף שלטון והתעוררה. וסוף הולכה
 מוסרה הוא מה שיש צורך בהקדיש
 יולא האויר קרמיה ודמיון אבל המאכל
 לא שם לו אחר מוסר והענין אפוא
 הכפירות. אבל בראשית החליקים שם
 דברו בקדוה ואלו שם אהיו יעזר לנפש
 השכפורה. במעשר המזבח והענין
 אבל לדבריו רבים הוא הענין והענין
 שנתנה בלמוד. אבל המזבח השכפורה
 בתי צור ית ודבר קרמיה ודמיון
 למעשה.

הענין

בעלמל פקדוים. וסוף ממנו שם
 למעשה. וסוף אלהיו או וסוף ממנו שם
 החל. וסוף. וסוף ממנו פקדוים וסוף
 מור. וסוף דמיון למעשה וסוף בן למעשה
 וסוף ית רב המלך היה טוב. וסוף ממנו רב

מיתרונות האין להחזיקו והוא שיסוף אלפי
 מה מזונות מזה איהיה זוגוהו בפסותו
 או נוטה מעט אל צד המיעוט והיה
 באיכותו לא מורהו ולא עבה או נוטה א
 צד הדיקות בשע וסבתה מבוארת א
 והוא שד מזונות כשיתאכלו באברים
 והיתה יתירות העפול השלש בהן א
 מעטות לא מורהו ולא עבה ותחול
 חלית נסתת ודמיון באר והזיעה ואם א
 נותר מהם יתרה ית צאתה מהאבר
 במחלפת הדקים ותדחה עם העמוד
 והשון והפסוק. אבל המלך
 היתה רבה או דפוקה או עבה לא
 ית חליותה ולא מלטה במחלפת
 הדקים ותסתבר באבר ויקץ ה מותה
 כמעט היה האבר נוסף הכר מאר
 ובחזק עליה והיתה לאבר אחר ויתב
 חלש ממנו כהה שם ועקרה ותסתפק. וסוף

והמלכין מהכבוד פתוחים נקיים לא בחולם
 והעשירה כותיקות שיהיו שכלי המאכל
 וגלגלים האמרי זה לעומ מההשתדלות
 והלחנות נדחים מהם היתרונות אמר
 מה אוהבם זה עק עד שיודעו בהם האומות
 כולם והפולטים פתוחי שכל נקיים
 בחוק המקצת שהכונה שיהיו הצדיים
 וכלל כשלא תהיה תְּקִיָּוֹת וספנה גדולה
 שוכרת את רבדי אות על ההתמדה
 כולומפני זה היתה ההנהגה הרקה ויקף
 גדול כפי לא יבדו האבד או אובד הגוף
 ומסחרות כל מה שיבאלין עד שיאמתלו
 אל רצון הרופא שלא תסור כמקומה
 הסבה בקושי מקצת הלחות ומועילט פטעם
 מה שפי ברוחו או חזקים שבהם וזקיקא
 האכרולפי שיעור חלישות אונת האבד חלישות
 לפי שיעור עובי הלחה או דבק ודבק או צול
 ובערך למסנן חזקים או זמן ארוך או שנקב
 הספר וכשירעה לירדקה שם לחולל אונת

שזכרונן יהיה שיהיה בדקות ופתיחות
 לצאת בה עד התכלית מפני מה
 מועלת מאד כפי מה שאורחון ואון רצון
 כמאכל הגם ממיתה כן והנהגה כדק
 כזה החלי האיש שמחננתו כן ההנהגה
 הגם שיהיה על הכלל אמונם
 זה עני מועיל מאד והודיעת אלות פתח
 לכל בע האדם בהחיות מההמאכלים
 חכמות רעות אצד המחבר
 שתעמדה על העפרו תתפש ונולד למינה
 דעה כל עת שידמין לה סבה מועלת
 ותקבז מהו כגדיו והוא לא ירגיש שלח
 ומהירות אילינות כזה שאורך הימים
 הלחות הידועותאפי שהאדם ואפלים בקלות
 אדם שישמע מכל המאכלים כמולויס
 אחר מאמר זה לעומ ולפי אינו כלפי
 בלבד כי אם כבדיאגוס כן ואמר בספר

כפי
ועמיה

כמועדת. אמנם האנשים כבר נהגו
מהם לעשותם מוח הריא ורדיו שיחזקו
התוכים היבשים של אכנס עמדם לך
ניטאולאמשכין:

הפרק ה"ד בהדפעת מעמדם

מועלים בזה—
החלו כבר בארץ כחוד המועות
שראו להחזיקם או יסאם כל
זה להיר וכמוכן זכרתי מינחם
המפורסמים וכמו זה ראוי
שגד קרב מעמדם מאן
המועלים המפורסמים
אלעל המורגלים מזה.

אספירבאג

כאשר ידן ופני תרנגול
או בשד גאוןאם פוע
זה ההתבטל באופם
ולא נלקח מעצם—
האופנם שום דבר
והוא פחות של א

מכין (א) פארי
לשם מ' וצ' פארי
הבטיל

תבטיל הם המים שנארו בהם האופנם
כאן טוב ומזה **צמזקיה** היא
בתכלית התועלת ועיבת
העם והיא כרפואה ומוכסדי. שולחן השלחן
או העוף וקולף אותו כעם שולחן כל החבשין.
בתכלין שאו כרס אחרי כן ומזעזים הכשר הקוף
וימש לבר אחרי כן לקחן הצמזקים ומס' וצ' עעע
ומיני אוזנים במכסם של אבן שגאליהם כפ
קלופים שיעור רבעה צמזקים וימש זה על
מקם של כשר ומחזיקו אליו הכשר הקוף על קוף
נחיה עד שיטלם ביטול זה הכשר ויאמרו
נעשה בצריתם ונבחרת הכבתן מאד והוא
מדרך מבטל שיה החום ענה ליבשות מעניו
בו פקוח זה טוב לכל הבריאים והטוב שבתבטיל
זה החם ומשפ זה התבטיל שיה צמזקים משמין
הכבר נאות לה מאד וממירחן שף מפי צמזק
ומקנה הריאה וישבון חום ומבד נאמר שמתבטיל
מהם שורשן הדם והחומץ מתוך ומדקק
ומפחה החום אבל הוא פחות לכבר וגודר
אורח ומלבן הדם ויזיק לקנה הדירה ויבטלה

ומעט

ומעט מעט אומר ולפיכך מרוב אשכול ומעט מרוב
המתינו כל אחד מהם הדין האחר נשאר לעולם
שניה וכל שכן כשיהיה זה למעשה עם המתינו
של המעלות והער השלישי הדין האחר נשאר טוב
עמו וממנו הדין החומי או הכפוי כשיבטל
במתינו וסוכר והקריב או בקאריעמי יהיה טוב.
וכמו כן הכפוי העשוי במתקחת הודי טוב.
וממנו הדין האחר כימות העשויים וכמו כן התבטל
בכפוי העשוי הדין או סוכר ומעט חומי אולי
לומי מעטים בענין הדפכה טובה. וממנו
שראו שיוקדם גם כן כימות העשויים תבטל
שעשה במקור הלך משליכים עליו שיוקדם אותו
לכרם ומשליכין עליו אחד הקלה מרוב של
התבטלות ויהיה בהן מקצת שומן ומשליכין
אחד כך עליו כן על אשמה עד שישלם השול
אותו הדין הקלדים של סומר כשישליכו יאריכו
וקלפון אותו וחותכו לברוק ויבטל בהן כפי
מה שדרכו יהיה תבטל טוב משהג' להדין

הלכות וזה התבטל מפורסם אצלן במעריב
מורג טוב. וכמו כן אם נעשה התבטל
שאר קורין אותו מזה ומזה שיצוהו אל המתינו
שעורר הביעות מזה מקובץ מולן וכן מוהים
של שעוררים ומעט מי לקמי יין הלך מוחק
ומנוחין אותו עד שישלם בשולן זה התבטל
הדין העשוי של העיכול וממוצע אנשי מעריב
גם כן לחם מלוח בחומי זרביש מופר
הקריב או בחומי סוקר או במוהים שער
וראו שיהיה על השלחן תמיד וכל שכן
בכמו הגשמים חומי האשכול ועל כופות
מועטים. וכמו כן גם כן מעט בהדל
כמקצת העתים. ומעשה החרדל אצלן
בספרדי. וזוהי מרי חרדל לעט שורין אותו
במים החמוין לילה עד שיצטנו מימיו ואחר כך
יושם החרדל במכתשת כן וישלך עמו כפי
דמן כופות כפי שילקח ולא יעורר בשחיתות
ושורקין אותו הדין וכל עורר ששורקין אותו א
משקין אותו בשמן וית טוב מתוך מעט מעט
עד שישתה הקריב של שמן וית טוב וזהו כן
מאד ואחר כך ממוהים אותו בחומי יין לכן
אחר כך יוקח רועל שקדים מתוקים וקולפין

כב

כב

שנתו ונאחזין אותו עד שיהיו כמות וממדתו וחסד
 גם כן כמות החסד שמרסו בו החרד ומפסעו
 הפלגט גלגלתו או כבודו עד שיהיה בעבודתו
 קורבן ומאיתו אין ספק שישן בלשם לא כעבודת
 שדה מסוימת כעבודתו כמאן ויתנה הלזה הלככה
 ומנהגו פדע האצטומכא ומחנה התפלות
 הלחור ולא יחוסם הימום היבה ודע יחביבים
 החמס היבישם בוחר מזיקים בזה החלי
 וכלכד לזה המצג הנזכר מפני שהן מדיקין
 מהלמות מה שאש כהן המרשעות ומעמידין
 ומקפידין מה שאין בו התרשעות לפי אנו רואה
 שלא יהיו התבלין של מאכל נטאים ולא מחמשים
 ביומר כפי מה שאנו רואים מורגים ביוברין
 האר צורח ומפסע מוקן או ההרסכה פלפס חני
 אוקיה קנה וכרתיה מכל אחד שני אוקיאות
 זגריה ורעי אוקיה עוכל דיהם כפתימה
 דיהם כפתימה וישנה או קדושות שוחטין כל
 זה ויושם ממוקדו במאכל השיעור שתשוב לאן
 בחמין כורה ברוחם אמנם התשלין הנלקחים
 אם הוסיפו למה שזכרנו מהדעבא ועד היום
 ועל העתה מכל אחד ב דתואם אין רוע בזה
 מוסף בריקיה ובהחור עם החמין ולא יחוסמן

מאן
 בלג

שהיא מכל ומדיקין ולא יחוס חמס חזק
 אומנם מיני המתקין כל מה שזכר בו השינוי
 רע או רב מהבד כמו היתירות והקדוה ודמיון
 זכרון רע מאד מעומטא כפר אמרת שאינו
 לחסר על מיוס המתקין היבשה עם כדי שזכרת
 מדיעמים ואם לזכר העתה בשאחד כמז שלכישן
 המסתק יהיה טוב: **הפירוק הה**
בבנות המאכל והוא
 רב כר במאכלות המאכל האין שאיבר
 גם כן בכמות והוא השתנה בחזק איש האש והוא
 שמכע אדם שאצטומכת גדולה ועפול חזק שובת
 מה מאכל שיעור גדול ומחס מי שאצטומכת קטנה
 ועפול חלוש בטבע ואין סובלת כיום שיעור מועט
 ויהו שרו מלאכת תפלות לא חסרה כי אדם
 לבעלי חיים המדיק וראוי לכל איש מקב אדם
 מאכלו בעת בדיאונת וידע השיעור שקדוהו במין
 החוס יקל עליו לטבול ויתעבל עפול טוב בקלות
 יקח אורת השיעור עיקר יקח אורת השיעור מעט
 ויוסי פסידת ממנו כל עד שתחזיק החוס מעט
 הדיבס כורה בולו הסודיות מה שזכרנו המבא
 לתמטר האצטומכא שכל אבר שתמשך תפלות

פעולותיו פסקהא שהיה למשפטו מנוח ספדיו
 התי כבוד ופשתמש האצטומכא פנתו מומד
 בעתו נקטו פעולותיו בולן ופשתמש לעתיד
 על המאכל וכבר עשה ותשנונו עד שתבטיח
 המים לבלי יצאז לא כדי שירד המאכל ממנה ויקל
 ככרו הכרפסו במים וזהוהי סבת שתיות המים
 הרבים בעקב שאובכו וכבר האבילו הרופסם
 בזה שירד הארס ירו קודם שישאן מאכל ילעת
 שיקוף רוב מאותו לו וישאף עם הארס מהתורה
 השירות מעט ואחר שבעל החיים הלבוז מדברי המה
 בהתגרות למדבר כמו הסופים והמורים
 והמלים ככר שעיר מאכלם לא אכלום בלתי שיער
 כל שכן לא ישער האדם אכלת עצמו עד שאכל
 לפי התורה לא לפי הפכל עד שיהיה המאכל
 מרוהט וכבר ראיתי מוקצת אשתי הגפירות
 לפעמים מלא בטע עד שיצא המאכל לפני כל
 המעלות גדו זהו העור הגדול בהתלד רוב
 התלויים וכל מה כל הטוב ואילו היה
 הטוב שבמאכלם כשיורה ממנו עשירי עובל
 בהרדו ותולדות מוכן לחות רעות הן עקרי
 ואמנם מהן הם היו רבות ביותר העקרים

חסרון
 ושם אמרו חסרון הצורך למדוד המזונות
 שהמאכל יפסד עכשיו מודכיס רבים והוא
 שהוא יפסד מפאת איכותו או מלפני מכות
 כמו שיצאנו מרוב הסדר שהוא ראו הקדים
 הנה וינאמי הקל לפי מוקצת הדעות וגרונם רחב
 לקיים הקל וינאמי העבד וכמו יקדים מה שיש בו
 שלטון וינאמי מה שיש בו איכות לפי כל דעת וכשיהיה
 המאכל אחד אין צורך לו בעשן בסדר זה מלכדוהו

אגונה אחת ואיננו שריר ההמאות מן התפסן
 כמון הרוב יחיד שלום וקמולו כמון ולם עת אחיו
 כמו שזכרנו או לא תבדיל ואחד שזוהי מתיבת
 בוחן אבריאם כמה כל שכן הייבן בעל החלום
 היענס ולפי שכן מי שאבר מאכיליו הולכים חלוש
 כענין או לפי חלוש שכן הוא רחוק לו שיעור עמו
 לתפסן בהשגחה הטובה במאכל שנתפס עניויו
 וזכרתי מינון:

הפרק ח בעצמות לקחת
 האדם בזה

המזון מפתגות בני
 משועות: הרוב אצלם בבקדו ובערב ומתם מי
 שאכל ג' פעמי: ביום ומקצת בע אדם אולם פעם
 אחת ואיני יודע להחיד בזה מעתה: והדבר
 הכללי שראוי להסגור עליו שבענין החיות ינוספו
 יותר זמן שיעור מה שצריך לו בפעם אחד
 אצל החלשים כמו הדקנים והיוצאים מהליל
 והמזיזים כל מזונם בפעם האחת חמא וזול לא
 חולקים מזונם לפי שיעור חל שות כחותם וקובע
 מועד אחרי מועד שלם שיקע הכח ויכבה החום
 היתבע: אמר גאונים בבבל התבנית הזקנים
 הבויר זה לשון אמר והצואה גם כן מטובות וצויות
 שתעשה בהם היא כשיהיה הכח חלוש ראוי שיון

מועד מועד בבין מדות עתות קצרות ולפני
 שיהיה חזק תאנה מזון רב בבין עתות ארוכות
 אכר המחבר וכבר נשמע זה הענין
 בספריו פעמים רבות וכלל הדבר
 על זה ענין שיהיה שלא יכנס מאכל על
 מאכל ולא יאכל לא על קות מהאצמא ולא
 כמו שיעשו הסבלים שישמרו עת האכילה
 מהיום והלילה עת ירוע לא שתהיה כאילו
 האכילת אצלם תפלת החוסד ואולם חודו
 בזה לענות האצמא וזה ישתנה לפי מה
 שיקח מהמזון או לפי אורך היום וקצו ולפי
 מה שאירע מכחיו וקבול העת שלוקחין בו
 המאכל הוא שיהיה בו המאכל הרגוע לפי
 יצא מהאצמא ולא ישאר לו טעם בבטן
 והתענה התאנה אל המאכל שנועד
 לצבאות וזהו חיל הרוח לבוא אל הפה
 ושהו אחיו שיעור חל שיעה אמרו
 ולא נאחר שום אחד אחרי זה שני שעות
 וחודו בזה לשמרתו ורצויות ורוב

אכל אלוף שריו והשכר כולם מכלאים הדאש ומזון
 למח ומחומזין אותו ומחשיש מלאים גדולים קשים
 והם גם כן מניקין לזם החולי בלבד מה שאנשי
 זה כולו הוא ההרבה מהם וכל שכן ההתאמתות
 אומנם לקחתה שיעור המונע כשליש אונות
 אור מהיון אצל איכולו המאכל יא מהאטומות
 תועלתו כהנהגה כבירות לבני אדם כולם
 ורפואת רוב החלאים עצמם מאד ומכלל נובנות
 שהוא מטיב העיטל ומרבה החום הטוב ורפא
 היתרונות בעיניה ובשוק ואין תועלת במנוח וכות
 מיון שכבר נעשה לקחתו ועל דרך הכלל שלקח
 המעט ממות בעת הראוי סבה גדולה לתקוף בא
 ומעט בכל העינים ובכבר לדיעבב שכבר בא
 מוסת שהוא אין ספק להם מכמו ואין חלק להם
 ממנו ואמנם הרב ממנו מפידי גדול להם
 ולגוף לכל בע האדם בכל שנות האדם ולפי
 שאמר המונע ממנו והמרוכה בשקיעת אלים
 השתכלן הרופאים במה שיהיה חלק ממנו
 מן צד החלק מהיון והוא משקה על דבר מהיון
 שהוא חלק מהיון בכאב תוכחות לא כמיון

קטש וספסוף קפירי ורוב היתרון חטני מהדיות
 והם כולו בין אותו לכל איש כפי שמו ומזון ואין כוח
 להדיר ממנו עמחן אלא כבוב דקטש דאישים
 והוא כותכל תה תקוף דעה על היקף ואיש להם כפי
 מה שאות למאד וחלוי וזויה ואריותא מצ מצויה
 אפנים ואם היו שאריו יתו וזמי טובים ורודות
 אותם מאפקם ושורין אותם בהמשך ידועים של
 מצרים מקום כלום לילה אחת אחר כך מהמיון
 אותם מהדיר עד שיאם מהאפנים ולא מיתן
 לבישול האפנים ומסנן אותה מים על מעל דבש
 של דבש ימים טובים ויחלק וישם עליו נרה ומסיון
 דקטש מעט מונע וכשתלה קטש אשם כו חרז אוחיו
 למן תור וטח קלחים ג נפא ומאבשמים לפי
 השעם והמוח לפי עניני האברים ואשר אי אהו
 להדירה לפי חלוי ולפי מה שירשעו ממנו
 שישם עם האפנים בעת שיהיה חרז אוחיו
 כסברה של כזר ונולן פשוטה אחר שיוסר
 קטש מטל שאינה מהדירק היה בה קנה ב
 דיהם ונבל מונע טען ונכסה וספסל
 מלמחו חרז דיהם כדמם שער רביע דיהם
 ולא תסר המטלת כי אם ממתקנה בה קלמנה

ילפי

מסקיה
שיעשה
בפוכד
ומי ורד

פנת אחרי פנת עד שיהיה בה עמודי התמורה דרך
מה שיהיה מולגלג ומי ורד איתן מעל השם ולן
ישנה ממנו כי אם ירוע אחר דולע שהוא אם ישאר
הדברים ידעו ויחמוץ וזה הדין העומד הן
עד שלא יעשה למצוה אכזב אם לוקח לו עמוד
והוא שם בעליו וכל עת שאוקח ממנו דבר ומוגזר
במי ש וישנה יסגרו שבחו ואם הדריץ לקחת
נסיגה מוגזר אותם במים הקדוים בקרץ ובחמין
כי מן התשמיש וזו אותן בעת המזוגה כי
אם אחר שעת עד שיתעב הסוואה ויתקבר הכל
כפועל הדולק וכמוכן איה שנים חלף הנהג
טרדג דהו אן ויפסו בשעור הנהג למיעה על
הרוח והתענות הימנות מה חזה והריאך ואקום
המים כבר ידעו רוב בע הארם ששתיות על
המאכל בעת אכילתו קפץ אחר ויפסינו בן
ואם היה כמנהגו ופון המאכל ויעוף ויפסק עיניו
הא צלומכא ובין המאכל ויעוף ויפסק עיניו
שאפשר וי שנה בלתי שיעור ספול ומותר
טוב ולפעמים לשתית המים הנאמדי המאכל
בלול שערט או קרוב לכן ורפא שיחיה מהמים
המתוקים העלולים הקשים הנהג משנו הדין

שלקחו מוחם ממים רבים וראו להחיות המים
החיות רבות ואחר כך יסלקו ויטונו וזוהם שזו
מיס הדבה מהוקחם ויתון הדבה מפסיותם
במיתתם ואם הועז שישם בתן בעת בשולם
משור שחום גרוד שיעור מה שלא יהיה שני
ועם ומדמעת שיעור שיעור בתן ועמור ודיון
וזהו בשולם בקר דה דשה לטהר אן המים וזו
בתכלית ה טוב לפיכך כולם כמות השמים כולם
החמה ויהיה בהם חיזוק לני בריהם השמים כולם
ומתן לני צלום כן ומשביעיהם המנוע אונם
מי שקובל ברבר מהמאונות ויעזן המים
כפי מה שהוא ורע שלקוחות המים השמים
הזרים כולם ומדפסן האצטומא ולא יהיה אפי חתה
סוף אונם המים הקדים אשר לא הגיעו לענין
שיבחו מלכותם לקר ידות אשר אין משולגן המ
הרובים שראו שיקחו בעת הצמא וכל שכן לחמי
המוגזר מן הרופאים משאדי אן המים בשעור
שהו ברית ועספס ומזו ויהיו משיב העכול
ומקובל אן האצטומא על המאכל ומוסף בליוה
למיון ומחוקן אותה ומאיים המראה ומענה
העפרה כדמי מות והחלואים החיים וימנעו בות

תקין זה

כוונתה שיקרא גם כן :
 בתורה שמה והשגעות
 הנפשות ידוע שלאוי הוא לתקן הדוח ולתקן באות
 ולכונן העשש ממנו בתוך כל כבודם הבריים
 אמנם החולם דאוי שיהיה הדוח תפך החל
 וכמו כן במידן בטעם מותרך הכונן ה' לשמן
 ראוי להרזו מידן בקיון הברית המים הטובים
 וכפי חוסם והעלים המקוריים ובהגפת המעט
 ובכזן כן לחמוץ במות בשמים במורחם והעטפים

זה

החמים ובאם והעשש המבישים . אמנם בחון
 החדירה הדוח הקר לחמוץ להמא ודאוי להסמך
 השמירי דמות הקרות והחמות כל ההזדירות ואמנם
 הדמעות הנפשות עתים מסופים ה' כזה אצות
 מעלות העשש וחלשות השעלות כלם הנפשות
 והחיות והרעבות עד שמתחילת הליכה תבעל
 בעת האכילה והדואר והדגון והדואה ואפי' ורצה
 האדם להישים קולו לא יוכל ומצאים כחוש לחל שות
 כל השאכה מלפנים בבחי שאוי ולרוב הידיו השאי
 לא יוכל לעמוד גם כן מפני שאין שם כח שמספק לסבל
 האכרים ואם יתמיד זה יחלא ואם יזקק יהיגו זה
 מבואר ממה שאמר ב' הדבור . והשמירי דגול
 עשויה פקדן כולן להשפעות הנפש ותנועת הדם
 והנפש למחוז לקוף ויראן פעולת האכרים ענינה
 עלמות מה שיהיה . ואם תוסף זה גם כן וגדל השמיר
 כן כמו שאמר בסבלים החוששים יחלא ולעשמים הימת
 להחולל הדוח והמסור לחוז ויתקדו הלב וימותו הימים
 ורפאות א' השש מעט מעט עתה הנפש והשמירי ה'
 מה נפילב אדם אחר בלבד במחנותו מדמאות
 ואין הרפואה שלט על זה במלאכות הדמאות

גאונים

ההרים המחוללים בלתי נכבד וכבר זכר
ומבטין רעון הקרא כמו שמשון דוב א
ודומיקון שהם לפעמים מרפך הארמונים
ולא יצטרך לשלול כבוד שוקה מהלוי המז
עבד בהנהגת בתיאור ואל ידע לפע המז
בלבד והופצות זבלים יבישים הוא היות
ואם היתה הכונה בכרסו של אדם
והאדם מנסה על הכשרה יתוב אחרית
ולא יכאיב הכארת הדפוסות המשללות
משיכת לחיות ולא יודע לאביבים האשים
הלחות אדם היתה הכרסו חוצה בר
ורחוקותו מצרכים מאד וזוא שהוא מנסה
החלואים הוא מצוב ההנהגה ושבחו גדולי
השלול בכל הקו בהנהגת התיאור והפצות
רוסא מקורי הדואה מ עיני החולד . אגוד
הודעות אין ראוי להרים עליהם אין בעצת
הדעת שמוהו גינת משלולם בנסות

עית

12

כמו שזכר
מבטין רעון הקרא כמו שמשון דוב א
ודומיקון שהם לפעמים מרפך הארמונים
ולא יצטרך לשלול כבוד שוקה מהלוי המז
עבד בהנהגת בתיאור ואל ידע לפע המז
בלבד והופצות זבלים יבישים הוא היות
ואם היתה הכונה בכרסו של אדם
והאדם מנסה על הכשרה יתוב אחרית
ולא יכאיב הכארת הדפוסות המשללות
משיכת לחיות ולא יודע לאביבים האשים
הלחות אדם היתה הכרסו חוצה בר
ורחוקותו מצרכים מאד וזוא שהוא מנסה
החלואים הוא מצוב ההנהגה ושבחו גדולי
השלול בכל הקו בהנהגת התיאור והפצות
רוסא מקורי הדואה מ עיני החולד . אגוד
הודעות אין ראוי להרים עליהם אין בעצת
הדעת שמוהו גינת משלולם בנסות

11

12

התפלות ביד דוד השמן והחולס ושהיה
בחד עם שמו דוד וקולך התרנלה ומי לריון
הרכות טובות מוצאות הדוב בחלק לקוח
ואין מטעם לא מצאיו ואם המוסר עליו
מעט דבש בוקעים או ימעי ההבש היה טוב ודו
על לא יגוס גם כן וכבר דבר יאנוס שהפשות
כדי דוד השמן יושל כבעל החמימות הדקה
וישקט הלחות ויעשההרגל הכחשות יעקב
לפיו הוראש בכבודו ומדבר הקר וקור ומאמר
השפה ומטוב העבולים ומוטל מחלים
רבים מפע שבת יקון הדבש ויתמוץ
וימאן האברים העלונים שפלים נלכים
לדחיות יתרוותם לפי פועת גללים מרעיות
היתרנות לא התחלם ויתמוטל מלמרעיות
ודע שאין דבר יומר מדיק בהנהגת הבריות
ולא יומר מבאן החלטים מהחזקת השלמות
וכבר באר יאנוס שרדע חודר לחזקת
ויפסיד לחיות כולן בעליות נשנו לומר דוד
ומעבר כל הדורות ויהיה פכות להחלית
עפושם והפסוד עכולם והחלית ונאיים
ודלם וכמוכר יומע מהחזקת השמן ולא

יעת

מחלם

דוד וימאן מופת לא לא מוקצת מאן אצטרי לפי
יאנו ליעבור גמט בדיא וחסולת הקיאו
אצטרי לפי נהגת קבדיות המחוייב לפי עדר
כולם ולפעמים יושב כרפואת לחלטים ועוד
אזכור צודת הירפואה בוצות החל ואין דאון
להשפית הקיאו כהנהגת הביו אורת אלחמי של
פדלן לא לפי ישישה עליו מאד או לפי שש לו
חול כמות דאוש או בעתו ופכות דמאד אלן
בהנהגת הכריאות הוא שהוא על כל פעם
בהכרח יתרה שלח לבער באצטמוכא וכמעט
והלחה הלכנה בטבעה מתרבת ומשתאיר
היתרה כלן על העכול דראשו לץ האצטמוכא
ומשמש תפויש בין המון ויון האצטמוכא
והמעם ויתחננה העכול פסון מקד עלמות
אמעם המעם כבר הוטג בהם השגחה
אלן שחוצקה אליהם יתרת המרה האדומה
החוצקה יתרה הלכנה וטופפת ותקד
לאצטמוכא הנעם כליהה תמיד ולא היי

מחלם

מחלם

מחלם

מלשון
חלב
היה
ית

במעטומלא מולא זה הלכה ויכסף החדש
סבתה כולו מה שתקבל באורך הימים
ומני החלבים הנקשרים והערן והכל והומין
ואפילו כ' י' הדין כמנהגים מהדגים השונים
כדע"ס כמו הלכה המלוכה והמרויח והער
וכולס יע"ס לארון
החוצעם הגוש כ"ס מולדים כלם מורה כדמיון
אמור המוכר זה צ"ח
בלת שידוך לגוף כדועמה שאלהיהן שהמנוגות
זהו כרוי שיעקף כל מה שבעטומכא מולכה הלכה
הק"א מה שיהיה הדין המטעם ויש לומר שאנו ורוחן
ומלס יועצ"ס שהיה זה שיוקם מה מנוגות קודם
פעם אחרת ומקם צמס יחד שראוי להקיא שני פעמי
הבריונות מעשיית הק"א אחד המאכל בכל חד
מדינומיס כמה ערו כן ע"ס שאר התורה לעומדת
בתיא אמר גלגוס דבריו קל וכבר היינו הקדמונים
ואיעטומכא יהיה בדרך קל וכן היה תורה לעומדת
ובנה בזה על ערמות האדם בעת הדינומיס
לארזי נמים הנפסדים הגדולים שמוס גלגוס
אשר שורץ מן המהיה האדומה דבר לאיעטומל חש

מלשון
חלב
היה
ית

בגוף
אחת

והמוריס והא פניחים והדין קודם אם היה
מזה כמטעמים שונים מהדגים המלוהים
שדע"ס להקיא קודם שעת המעק במע סת'
הכל לזה אחר וכשתייה מהבדק יאכל אומן
חופץ יין חזק החמוצות או יתר לפי הדיון ומתחן
גם שתי או יקדו וישונו על דבש של דבורים ואוקיה
אוקיה צמחיהל מוס וישו של דבורים ואוקיה
שלשה פעמים כמורה לודים ומתחן
היה זה היא צמחיה מרגוף הערן הלבן שתי חומים
אצלנו לה תקנות חלל האיעטומכא בקיא מן
תשעט לפי מעלה זה עורר המוריסמרת
אורי מע"ס ההרה בקיא אם הוא קל עליה
זמן מרובה בעת היותה בלע קויה ואני איני
היע"ס כולס לא יאם היה זה פני מרגוף
כמותריה הוא אז לא תקפן דבר מאדם המוריס
הלבנה מחלה או כשלא יהיו שם לחיות מסובות
אורבכיוס שטבליס בהם שמתכ"ס מלהה
האדם לפי שמתכו ושוטו ממה ובעת שהיה
האיעטומכא בקיא כמו שדבר גלגוס או במשלים

מלשון
חלב
היה
ית

אם לא

מידן מיאד בדיבורה בדיבורות ואלות לכפי האדם על הכל
 מפני שהוא מוסק למוח ודואש לחיות המוח ולחיות
 ומחלי כחוחו ומכו כן וצוחת לחיים הקיים על האיש
 סבה להליש אמו מקדו קוח המאש ומחזיק ותחזיקו
 כן ואלס האו שעה גיבורה חיים החמוץ כותר עדי
 עד מעט שחזרים שרי האיש שוד מוח מס מחוץ
 מוס ארבעת יתבו כן משלוחו ותחשו יתרוצצותו מכון
 ומקנה עור האיש קיבוץ וחוזק עדי שלטן וסעל לספר
 מעשרת ששטן וזכור הספרג בהסוף הדיוקן על
 הואן סולן בסתרת היום בשעת הקדשה מהלשע ויחלו
 הקצרות בשעת השעה הנגד טובה לצע האדם כנס
 בעצב התראות ויש לחוסים הכהים דבי ס במיני חיוק
 ועתה וצוחת שייחית לאימות כזה המאמר ש השלם
 זה כמו שלטן צדקת פונס מה שצדק וגיעס ממנו ויחלו
 ועיתות וצוחת שייחית הטול בהגות הבריות וסבלת
 מה אמטש לשארת הוא מה שופר כזה כזה המאמר וסב
 זכור הארבעס מהרה פוסד זילוף חחזה כזה החול א
 שן כלבת מספונולא ריחתי קסם כזה החול ולו התנהיה
 ואז וסבר העידוד והשש שזכר וגיעס ממנו עתה
 הירוקו ואחר זה אצבור קודרה מתה ועל זה זילוף
 החרו וקחט השומר ותוסדר מנחה אמר וגיעס דבי
 אלו לעצמו אמר יחסם זילוף הארבעס החמישים ראו

שיה
 כינוי

לקצור משערתו עשרתם שיעורו כפון החלים
 אלהם וכתב בדיבורתו ראו ששעה בספרות
 ממה שיעטור ממנו בשאר הארבעים וכל שכן
 הובש ממדלוקו הארבעים שאר ען לקצור הארבעים
 כששכרות סוככות מדרך זה המין מוחלף עת
 התנהי אימנע מהיותם וכלבד אם הימד שייחית
 מים המאכורה כשת שט או בג שעות ואז ארבעס
 הארבעים יתחזק בו חוסם ויסעט כן קובלם למד
 שמהו שרבו ארבעס מהחכמים ון הדברים
 לקצור ואלו זה שהיו וילך וקרב לשבת הנה מכבים
 החלשים ואז יתען כזה לקצור כלת זולתם וזוא
 שיעורו כן חוסם הקדשם הטקס הארבעים החלשים
 מוסר אמר המחבר היה כחבור לך שזה זילוף
 החזק והרואט מצולף זה החלף בעת המעמדה סבה
 גדולה ואולם ראו לעשות זה בעת החמה או קודם
 כוארבה שמירת כשעות ואינורו וקצור ארבעס החלשים
 רוחו ואלו ארבעס חמשה עשר חמשה עשר חמשה עשר
 ממנו מזילוף כל כזה האדם יתען וידים מכל המוסר
 מהנהגת הבריות וקצור קא חסון דייס מכל המוסר
 הירוקו והשומר והשש שזכר וגיעס ממנו עתה
 חזקתו וקחט השומר ותוסדר מנחה אמר וגיעס דבי

המש

השנה וקצוות מזהים לא להשגיח בשמאל לא יתקן
זה וכתב כי תזהר בלשונך ויגד ואל תאמץ חסדו
במנוחת בשר ודבר וצדק ויבטחך ויבטחך ויבטחך

התול

התול פני כוסת המאמר , אכנס המדברים אליו
בזה המעורר וקולות הנהגה והנהגה הנהגה
הוא שאינו לעולם למה שלם בתורה מה
שדעתו בהתחלת המעורר מזה זה
שורש פוס גורד מרובם וכעני ולשון אור
מכל אחד ב דרבים כפוצץא על באר
ג דרבים אומר לה ה או קולות ויהיה
והנהגה כסידור על גלגל אחד כמנון שומר
לך מלא כל המעשים בשם דגלגלים כסידור
של באר ה דרבים וירדו ומסעגן אורן
והנהגה כסודר או כדבש או כחם . אחד
והנהגה ממנו כסודר של באר ה דרבים
קבוצת שורש פומר ג דרבים שורש פוס
מיוסם וקול פני אחר מזה כל אחד דרבים והנה

והנהגה מוסריס הקרישין חצי אוקרה יורה
הכל וממדתו בהם ומסעגן אומץ על סודר א
ולאומץ תרע קהוסף בדיקוחו כמנון אומץ
על משקד ה לומי וכל גרובי . אחד ויחד סודר
ממנון אומץ מנהגה הנהגה מהנהגות המנהגות חוק
שורש פוס וסודר של באר מכל ה דרבים וימא
יש בדרבים אסודר ויגמל כעני ודוא
הנהגה וימא שיען אומץ הנהגה כמנון סודר
וירדו ויסעגן על רש של דברים והנהגה ויחד לקוח
זה אם הישם שם המנון . אחד ויחד חוק
ממנון האומץ שורש פוס וממנון ומאה של כעני
מכל אחד דרבים גרעני פלגון ועצו וסגל מכל
אחד חצי דרבים . כוכבת על באר שורש פוס
מכל אחד ה דרבים דרוג שורש כוכבוג
וקונון קול מכל אחד ה דרבים תאמץ יבשם
ועצות מוסריס הקרישין מכל אחד ה דרבים
וירדו הכל ויסעגן על סגל וזה מנהגה מאר
ומנון הנהגה מהנהגה ויחד קהוסף עמ
החכמה אס אכנס אס יתב שם המנון
או יתב הנהגה מהנהגה ויחד מנהגה

והחזיק הממלא חזק ע"י אהייה באה המעלה
 פעם אחת בשנה לפעמים תעלה שנית א
 ותבא הלא משמרת ונמש כתי בהר כבתי אחרי
 רעתו ולימים שאול שהרפאות הגדולות יז
 המור ככות מסמטן משמעם לא בעבע בלב
 כי אם בכח גס לן וכך הרבתי לחות
 כס ברתי של בחר ועריתיה במים המין א
 ובשלותיה הרבה מבלתי רדיון במשך
 ומרתיה בה וטעמיה ושמתי בממטן כמו כן א
 כסברתי של באר הרבה ובשלותיה טעמיה
 שנית ע"י טעמיה למים שאם תראם וטעמיה
 אומן לבר והחזיק אותם על מש נתי א
 טעמיה כעמרת הרבה וטעמיה אותם לפי
 אחרי כך לחותי מביטול כסברתי של בחר
 שפ כוסות ומכשול הארש פוס כוס א
 לערב עמדותי נמכוי משומרין כוס ומק
 העבים שבעמדות הרבה שפ כוסות א
 וערבותי סבל והעניתי על אי גחיה והדתי חתו
 והראיתי מה שגלה מקצת מי השומרה
 הרבה כעמדותי כעמדות
 והודי דתי וטעמי מרדקותי נאפה כעמדות
 עין המעט

וען
מון

הארת מרדקותי לברת אין ספק שהיא מועלת
 מאר ביה החלי ונחדי כך קבלתי מן הסמטן
 קיז וזע אנגוריה אוקיות יתר של צנבר
 אריו רחוז וזרע פשתן מצנבר מכל אחרי
 שתי אוקיות זרע כשפאיש ונשא ותוך של
 שקדים ממים וקמח של חולבה מכל לאחר
 אוקיה שורש סוס וזיראודי מחוסמס א
 וראסן זרע גזר ופראמיון וטואה של צבע
 מכל אחד חצי אוקיה סקולופודיון א
 וכל המשתקלים יז אוקיה בקירוב א
 ודרהס מר א ררהס כל הסמטן יז
 וספאוס מכל אחרי זרעיה כרכוס ב
 וכל המשתקלים יז אוקיה בקירוב א
 ושחוקתי וכבתי כל מיה שאכשר לכברו
 אמנם הידוענים והתוכים שלא א
 ישלטו דקדוקים ער שנתככו כמח
 ולשתי הכל על אש נהר בה הוליס א
 מאותה חל טעה הקודמת שהיא בעמדות
 הדבש ועשיתי אותה וזו הרבבה לא א
 ראיתייה לשום אחד מהקור מים ולזו

9
55

וען חלבה
כ"ג ס' סמטן

אורח עבודת ה' וקיום מצוות עולה אור

ומביט על עברו ולפניו אורח במידת ושו

מכאן נראה כי דברים מן הדברים וזהו

בפסוקי שלש דברים. סגור על צד משה

כמו שהדברים והאיומים וההתקדשות

שהוא מצא שהאבות יודע עמ' עמ' עמ'

מה משחזרו ונתנו ראו לחכם הדבר

היה נראה ואימנם מה שיערתי בו מוח

שן של חסד וחסד משה וזהו חסד

המשמרת אין אם תבינה שם חסדמות

היה נראה וכבר פסרתי לה מה שראיתי

מזה ונתנו הוא חסד וזהו חסד

ומדבר זה בה בנפשות הבריות מושגות

אפי"ת
ב"ק

בשמות

עוד דראו ומנהג אורח עבודת ה'

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

למנוח אורח עבודת ה' וקיום מצוות

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

למנוח אורח עבודת ה' וקיום מצוות

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

למנוח אורח עבודת ה' וקיום מצוות

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

למנוח אורח עבודת ה' וקיום מצוות

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

למנוח אורח עבודת ה' וקיום מצוות

היה נראה והנה ערתי וכלל עניניו

21
5

מלשון
קוליה

עשין

קיום
עלית

תסבנו המוטל לכן בלתי שדדנו מרגישו אודות י
 ולאו סבדו ובלבד לילגלות שחו גורשו ולא סבדו
 ולשו הכל במה שלשון המנועם ומעניעין א
 הרפואה בשמן טקדיו ואם היית פה אנהות
 מרגישו אודות בשמן טקדיו ואם רצית י
 לקנות הראש מרגישו הגרעעין ויתר גדלים
 כפי מה שאפשר לבלעם ומכשין אותך שעות
 ויחוקו בעתה ואת רפוד הדת בקלות
 שאר יגוף עשין הגרעעין קטעם ויהיה
 כחו לחות ויחוקו בקר ואם תמצא לפניה
 יתוך ומכאוב מיתחין לשון שרו יהיה
 אסמאזים שוק טוב של מאל חצי י
 ריהב וגמען מכו וימעות או ממען
 אות על סוכר ושורין אותו ושקוט החתך
 והכחושועל הרפואה מעולמה או כולם
 מודות לקחוס מוקי המערב פה אלפי

וכבר נכר מזה מקצת בספרים בלתי מפורסמין
 בירי בני האדם וברי מסתו זה כול כונת י
 בלילות התועלת לפי האדם כפי הזכות
 אומם פנעת הרפואה אם עבדג
 פולקתה אלהמדה אם הוסיפה והעמידה
 כגד מקלים רעם אם אידעו ונתחברו לה
 זה שער גדול ממלכת הרפואה אין י
 סבלת אותו זה המאד שזי ושעה
 בהשוערת הימנים השתנים ובהשית
 השעם והמזגים והארעות והתקין י
 מאשנה י אומם המבדים הקיין י
 אם כגד אלמם יתחיל באכלת דעון
 ויחוקתיו בדרהם בורק עם שיעור
 חצי הוטל ממי דבט בלפני אחי

יושר חזק ממנו המולך דודים ברוך אצמו
 חצי ד' יהיה נשדון רבע דודים מגידו הלכו
 אוקיות מים אויבה דבש וישועה ויבוא כו'
 מבוחר הוא שלא היתה הכוונה בזה
 המאמר השלמת כל מה שנזכר ממנו יא
 הרפואה לה החל ואולם היתה הכונה י
 לקטת מה שיכל לעשותו והוא אמת י
 רבים מבעצמם ונהגו רוב הרופאים א
 לעשותו וכבר נכתב להשיג המעלה
 מזה שאחשבו יותר ממנה שפשוה אם
 ירצה ה' ית'
 הצדק ה' א'   בפתיבת מרדכי
 מעשה המען רפי
 הועלת לפני האדם על המלך בהנהגת י
 חברי אחרים ופסוקת החלואים רעים ריתר
 בענין העוהה . תולת מה שאינו להועמק

רכר שיחפזה . אמה החבר
 שיהיה בתפלת ההשגה והנקיות מכל
 עבם האור שיכנס לקונו בעשימה עד
 מה שאינו . אמר זקנים זירוז בדרך
 אולם הרחוק פולקויה דברים הסך
 מעופש או לירידת רע או עבור ישגו
 מהאר השנוי מבחור וקלשטיה זה האר
 יקרא רופא והיתה הכל ורוב חמרו י
 מוח הראשונה שיתפשט ממנו עפעפם
 יקרא הרוח החיוני . והוא המצוי בחללי
 ואר הדם הכתוי בלב ובמקדש של א
 העומדים ממנה יקרא הרוח הטבעי .
 מבחור . ואר הדם הנמצא בכבד ובגריד
 החולקים ורוב חמרו מהאוידי המושג
 אידים דקים נמצאים בגוף הבעל חיים
 והוא זה שקורין אותו הרופאי ש יחזרתו
 להימשך בתקון האור ואחר כך תקון המיוסם

וכל מה שיהיה ידוע וידע דין שיהיה שגור להשקות
 האויר יותר דב והרחק הפעם האזנת גם
 מהרחק מה החוץ והחזק יותר גם מהשפעת
 וכפשי תעב האויר מעט שקי שתתה ענין א
 הנפשי שגוי שירגש בו ולפי מצדו דבס—
 מוכני אדם שדונשו בחסרון פעולתהם א
 הנפשות כשיפסד האויר רצו לזו שאינע
 להם נמחורות בהר וקוצר הארע ונעטר
 שמורה ואעלם שפעולתהם החזקות
 והתבטות לא ידעו כדן כשני:

פרק ג יחס אויר המדעית לאויר
 השדות והמדע ברות כחות
 כמים **ב** הגמים הלעזם העבורים למים
 החיים . לה העלולים והוא שהמדעית לנפשה
 בענה וצדפות דרכיה ורוב ספת שיחולל
 משתנה ומזיזתו וספת ומזיזתו ונפלות של
 כח מכותה ונעפוש סוף שיתעפש ממחוללים
 יסוף כל אויריה עכור ועבור וסוף עשפ א
 והיו הרוחות בן כח דר רגות והוא משמנו

לא ידעו כבוד שמוגו אילו וכסאיהיה לך בודד
 התכלה הואיל ועלע במדינות וכבר התקלע
 אויתו לא פחות ממה שיבון אל המדינה
 הגלויות הק צוות ולכר צר השקאל והמדח
 הגבורה ועל החיים והתלים ילונות האילות
 והמכות ושלטן יהיה בה תחלה רצו לזו
 בהעקף לידעות אין פחות מלשכור דעיו
 המורה ולמל העטון או המדח ויהו בת השכנות
 ובוהים כבעין רחבי החלל הכנס בהם רוח
 צפונות והכנס בה השמש שהשם החולל א
 עפשי האויר והרקק איתו ותכבוש בתדל
 לה רחוק ביתה כסא מכותם הישיבה בקלות
 מה שאפשר ותעדים עם זה לפעם האויר
 ממוזם ולכשו בחוחות הכפושמים והקטרות א
 הופים והעשון כמה שראוי כפי שגוי האויר וזה עקד
 בתחלת כל התנה מהנהגות שלקו או א
 נפס:

פרק אילו שמורות והזרות
 בפולית השית דלוקת
 או אכפאר על כל פעם ממוקמים מועט ואילו
 המיר כגוף האדם והמשל כזה שפסם תרדק

הטבע ממש ופעם יחדל מונע ולפעמים ימנעו
 שני בעבול שום יום או מעטות כאב כריז מונע
 או יכאב מקום מגופו כאב מונע וכל זה הנה
 הנהר זה שמו מעמדה לרפואתה ואל תהיה
 לקחת ממנו שתכון בהם הרחוקה המקרה
 המונע וכבר הזכירו המטופדים שברופאים
 מזה והוא שהטבע מספיק בכחו או הרבים
 ולא יעריך לסווג בדפואות שלא יאחד עם
 ההנהגה הכריזאית שאינה אסרעית לפול
 אורת המקהרה המונע אותה בן שני דברים
 אם שיחיה פעך חטא ותהיה עשה חסד
 מה שרשיו הטבע ותשכנו ויגדל הזקאן
 יהיה פעך נסון ותחזיר הטבע לפעולתו
 הטבעות ותהיה מלמד טבע העלות
 ותגדלו שלא יפעל מה שראוי לא כסווג
 מבחוץ והמשל בזה אלפי שירא כל הנהגו
 שלא תהיה כי אם בדרכו שראוי תעמוד בו

לעולם עד שיעז וזוהי והמשל בזה שחלצו
 הטבע שפיר נהדך על בלתי המנהג מבלתי
 שחודש שני בהנהגה ולפעמים יתמיד זה
 וקום אוג מבלתי כאב ולא יאכל נכח
 ואם מהרית לא יפץ והחזקת זה השלול חוזר
 הטבע למנהגו בדפואות לפעמים יהיה שבת
 זה הנהגה טבעית ומתעוררת כח הדוחק
 מתגועע לה חיות מה שראוי לחיות ולשלול
 הטבע וכשיאומץ הרי נשתבש ונתבעל
 התבוננות פעל ונמוג מה שהיה בחוקו
 שיאויאיעו נקיים ולפעמים יהיה סבר
 זה השלול חולש הכח המחזיק ואילו חזק
 היה מתעורר וחוזר האבר בטבעו לפעולתו
 הטבעיים וכל מה שתחזקו הכח יגדל
 אותה מסבב לה עליות ויהיה לו זה יגדל
 ומנהג בבלעת שחלש עיך למנוע
 מבחוץ כדי תצאיו שהנכון לענין וכך

שנים שפעמים פעול באחד כל מה שראו ~
הענין זה לא יורה אותה התכלית באה מופעל

כעת המודיע ללכת ותשבר הספירה ~
ובכונה • הכוונ היותר טוב ויחבב על הים
כל שר נזכרו מוקצתם בזה המאמר וכמו
כל שקלל עתה שפעת בותרי טוב מהנהגה

ולקחתם לא יפעל הטבע ממנו סבות דבות
אז הרפואה הרבה לא היה סוואה והטבע
שהוא התפלג ועתה ברורה שהפעל היה

לא ממנו ולא מהחוקיק ולא יעלה ביד הדפוס
שהוא התפלג ועתה ברורה שהפעל היה

ואברות הארץ אין תכלית נמשכת לפעולות
בה כרונות והוא שהיה פא לפעמים יענה כל מה
שהוא על היותר שלם מה שהיה לא פולחטא

לא ממנו ולא מהחוקיק ולא יעלה ביד הדפוס
שהוא התפלג ועתה ברורה שהפעל היה

ל'קס
כבר זכר אלוהי הפרטים שזו ~
מלאכת הרפואה והחלואות והפולח

אז יש ששם כמקאמתו יורה ענין הפעולה
ל'קס
הוא על

ש עזר ל'קס • ששם פנים וכש שרתו אז
ל'קס
כלו כשהיה הכותרת נאוב מהחוקיק

החוקיק יתר נסוב מהסבא לא תועיל סוואה
ל'קס
אמר פראו וכעת לפעמים

האריות בכל עת מעתה:
וישבתו עתה ששם פנים כשם פנים ~
ל'קס
הוא על

הוא על
ל'קס
הוא על

ל'קס
הוא על

ל'קס
הוא על

הדבר בלי הסבות הקדמות בה' כעבודת
 המיתמלות אותה הוא כן בענין אישים
 ומהב' ידועים מהמחשך ותגלה ליון מוסר
 או יוציא ענינים או תמציתה אורם
 מכרת עצמות במלחמות כחול הגוף
 ולא ימונן ויחזו מה שירעה לה ורמזה
 איש אצטו מחט דקה או קוצ וימות כן
 והיה כחוט הדופאים שזה למכני' לטו
 חטא עצום וימלט החולה ויתעלם הדבר
 דעתם לפי מחשבתו ומחשבת החולה
 וימית החולה ויתבונן בזה כל מי שיש לו
 התבוננות:
 ידוע שהיחולת המהלך המורגל ושתד' המים
 המורגלים והחריצה במים הקרים ולמי
 שהרגלו לא הכנסה למרחץ מלפני דברים
 חושבים בגני אדם כולם שאין סכנה גרמה
 בהם על החוליה שיעשו כדבר מה

פ'ק

מהרפוא יורה הב מהצורך אלו בשוקי
 בכל החלואים זה אם היה משובח וידי עלמתי
 תבע לא שישכחון וימנעו ממהגון החזקים
פ'ק הדבה סה שיחטאן הטועם
 מהרפואים על בע האדם
 חטא גדול מאד ולא ימות החולה וימלט אכפר
 האיות פעמים רבות מי שהשקה ממשלחון
 למי שאינו צריך ואפי' משלש חלוש ובמלו' קל
 דם הדבה מתחת ותתמיד בו ימיים גשמי
 מינו שחנות גדול וער פא אחר כך כמין
 האיות מי שהקוץ לקץ במאכל ולא ידע בקיצו
 ונתעלף וחסר סחו וארך חליו' אחר כך יגיע
 כסוף אל כפן לזה ותמטב שחטא דרופאים
 מועט ההיך ותמאיר מאד שיחטאו זה החטא
 הגדול ולא ימות כל שכן לשיחטא הדופא
 מוזנים או שיעור מורדות קלאן הדבר קלא

המצפין היוצר עמו רצונו המפורסם מיס—
 אמר המחדר החזקה שחוששו ליה
 כל אחד שבתחלת יצונו שמו עם לא יאנו
 כוונתו ולא יאנו רבד בענין מה ענינים
 זה כמה עולה וזקנתו עם חמורה—
 אלא באותה הרפואה כלת שארית עם
 תעלה לחולה אם תצטע בכוננת שכוונת
 הרפואה ולא מסתן שאינו כמה עולה
 כנה וכו' נפשי פתחה בחודית אורת—
 כמון ממני הרפואה החזקה אפקוד
 וההשתדלות כשאר ענין חסות החולה
 ברצונו והתחלת בעצמו מאד בהתחלה
 שיקרות כבר אירגלבים ממה שיהיו
 אירחון פולחנות זהונו מסתן שזה כל—
 וחסות שיהיה אפקודת בוחנת שהיה

רשות לחולה לעתותיה והמים הקרים
 אל המרחץ או מה שאמר רפואה או מעטת
 יפעלו בהם או מהחודית או מחממת
 בהחלתם להביס מה חולים כפעל כבר
 ברפואות לפעמים מנגים במקום הרפוא
 לראות זה רחוקי רבים מהמפורסמים—
 דבר או אראה זקנת ופחולו וכעצמותיה
 אלה ליד הרפואות קודם שאקראו אדם—
 או פתח ממה שלא יזקק והיה זה פתח
 לאלה ליד הרפואות קודם שאקראו אדם—
 רוב כיוונו לחושל לחולים ואם לא יצא על זה
 מצד האדם ספק שאורחיו לחושל שיהיה
 והוא שאנו הייתי מחשב שהוא אין שום חזק
 דבר מועיל לזיווג השאמרן שוכרין בלתי
 אמר גלגלים כבר הייתי פעם רוחה עני
 מזהם שנושל לחולה והחודי שלן תוקפוהו
 בלתי רוחו ורוחי שמיטת עכברו עני רחמי
 אמר זהו אולי מה שזקן מסתן אמר

בדפוסא בזמן ויגוס בהחידת עתהמים ימים
כמו שזכר או כגיפה למדח והכינו על החולד
בה הזקנה עמומה ושכאקרט גם כן אידיעלי .
ולפי ההנהיג מזה ועוד להימור ממנו אולי גם
על שלבנות בזה המלכה ככר פאר על עצמו
בס פיקולת כמעשי הדפוסה ושואו כבלוני
דפוסה חזקה שדפסא לא יבעתו בהיקטן א
ומחשבתו ועשה מה שיביאנו אליו הנפול
אל יחמוד כנפשו בדורך מועד זה דאין שישל
הלחה הפל בר פוסה הפל בקאנת בר וחזיה
כך . אחרי כך יתבונן וידאיה אם היה זה
השולטן קאפל אם היה הדבר כמו שהיו
עליו הדאות או לא יזיק חזקה גדולה אם
היה הדבר בפר מה ששכחתי שיקח אותה
ויאונס אם דאיה שהוא אם היה הדבר
יזיק לאף ששכח לחולה חזקה גדולה הוא
לא יתעשה כפי החלטתו ומה שהורו יזיק ויחזיק

מבטא ויגוס . יאמא
מזנה שהענות מזה יזיק מה שיש
אמא ויזיק עליו ועוד עם מה שיש
אז מספיקו לך טוב ההנהיה שכר
אמוסור ע נפול ביה אזה דוכאן תממא
ישחמד מה דפוסים ולא תמכר
לך זה כלן כי אם למת עצה נכונה
כפישו פדוקי אבדמא ולא יהיה חת
מה זולא ואורר חלקיה כמו שבאיתו
הרבה עם עוצם מה שעריר אילן א
המקומות שכר יזיקו הדפוסא ביה
במזמור ויחזיק בהם היאיי יזיה הענין פל
במקומות שכר יזיקו הדפוסא ביה
זון המלכה וחזיק השמחה עליה יסתכל
שכלן ואורר שני כמעשה הדפוסה ויפתחו
כמו שזכר אבדמא ויזיקו עם טוב א
ובמה אבדמא ויזיקו מה דוכאן ויזיקו

ראו לן שנתן כעבד כעבדיו והוא שלפנים
 ושני רוב הדברים כזה הכח עד שיהיה סבתי
 המות הדפואה והרפואה אמר המוסר
 ובה עתה אזהרה ראשונה אולי כזה המוסר
 רוב מי שמוסר מהדפואה ואינו רואה אדם
 אן ראוי להאמין בלתי שישעור ואן החכמות
 בזמן שבו ירעו כחצת ואן עמך יאמיני
 החכמה כחצת ידבר לא כזה הרי מוצאותין
 דברים נכבדים נפגדים בירכתי הספרי
 העדותך על כולם כמו שהיא למעלה
 מלאסת הדפואה : **פרק**
 יזני ירע שותף תאמר תכלית מה שעה
 בה מדברין להניח הדפואה אם כן כל
 מה שאינו נדון דקו כזוה לאכה לא היה
 כי אם לבעלה אמר אסיר זה הספקות
 ואעפ שיהו מוסר ממה דברי הקודם ואל
 אמינות דע שהדפואה מלאכה כדמות
 גדרס מאד בכל זמן וככל מקום לאיש

הרי כלבד לאהבה הבדיחות עד שמשו
 און ראוי להסיר מהדפואה מיד זה אם
 אף הדפואה שלם במלאכת מאד בדרך
 שיוסרו הנופסים והנפשות בזה התקום
 לפי שגורו כמדות עז המצאות כל המקום
 וכל זמן אמנם הדפואה המצטרף והוא
 המצאות כן ראוי שמספיק בו כמו
 שמספיק לאדם במזון הדע כשלא ימצא
 מזון טוב שאון מספיק מה מזון אחר
 הסתפקות עלן למסור תפס והוא
 לזכרו אלא ינח הדבר עם הטבע
 עם טוב ההנהגה הנלקחת על הדבר
 ויגבר וכבר קדם פירושה ובאר זה
 שהדפואה שלם המהיי במלאכת
 הגורם שקריה שיש לו ענווה ויק
 הוא שיוע יזזה אם החלטים שאני
 שלא להטות בה ונותן ענה למסר
 עם טעם הטבע שלא ידעל הטבע

העצמות כגון שדכרן ודורגו זה מזה המדברים
 אדון לנו לכוהן אליהם ולצאת לקראתם קודם
 שיהיה החל וידיק ואי אפשר להיפך וידע שיש
 היותו והפוך ומתחיל בהם להשכר ולחיותו
 מאי שדכר וצנינות על עצמו וידע מקום קפיו
 שאין ראוי לו שם מושבה כלל ועוד עשה
 הכוהן לשאר ההלכה עם פועל הטבע ואיפן
 פועמות ידעתי אולם ומשך אחרי פועל
 השבץ ודן אחרי כן שלמדונו בקראת
 וצנינות וזו שאין להאמינו בדבר ונחזור
 להבין כפי זה שיש פול ממתן טמא
 ידע אהרן אל סכנות ופחדו על מה שאינו
 נהגתו ענין אמנם המדבר אינו מן
 מלכותו ולצאת בלבו ויכל אל המין
 כולם ולפעמינו יבטאו ולפעמים יחטאו
 אבל חטאו יחמד ויבטאו במקרה וימע
 ואם לא ימצינו חילוק ויהיה הדבר עב

הטבע הוא גם כן לפעמים יבטאו ויחטאו אבל
 מצדיות יחבר והוא עצמו קומוטא מעשה והוא
 במקרה ולפיכך הכרח כל משכיל וכל חכם
 להשאר עם הטבע ממש ויתרה בהנהגת
 לחקרו אבל בני האדם כולם אינם ועל כל
 טעם מתרפאים מכל מה שארע אצל כלמי
 שארע ורוב הרופאים מקצרים הולך הולך
 שזכר אותה ארסע אס הרע מהותית טוב
 כג האדם כרפואה והרפואות ועל זה
 הנהיגו והתורה ונתנו עצה להשאיר
 עם הטבע שהוא מאד ברוב מה שארע
 אם הוצו ולא שובש אמר אבדראמי
 האמרים אין לשונותם אמר שהטבע
 מרוב לחייתם ואמר שהטבע מצא
 מעד השכלים לעצמו בעצת אימות
 הנהיגו עשה מה שראו לעשות שהוא
 בעל חומר טה המוסר שבו למד ונפטר

מאמרו זה שאנו הוא שרמון למסוד הנפש
 והנפש כדור להנהגתם אני מעיד הא על
 נפשי שאני יודע באמת שאני מהמקצתים
 בזה המלאכה וגם כן מהלכת ענינים
 מעטת המלכותים גזעת החבליית
 מונתי ואין ספק שאני יודע בעצמי
 יותר כי ידעת זולתי כי וכחייני ידועתי
 או ידועתי זולתי יותר טובה מבחינת
 מי שהוא למטה ממני בענין ואני מעור
 הא על שנת עזרה המאמר אומני
 אינו על דרך העונה ולא על דרך מה
 שמתג החסידים בן מהוראתם
 בחסרון הידיעה ואעפ שהם שלימים
 ובקיצר המעשה ואעפ שהם משתלים
 לא ספור אמורות הדבר על מה שאנו
 עליו ולא הבאת זה הפיראן לא פתורתי
 על כך אתה המעטן שאנו תחשב בזה

הקטע
עלה

הגובה
אצלה פרוך

אצרך המחבר וכבר שנתה הענין
 כספרים רבין צועקו ולחשיר כה הדרכ
 התלות כפעולות טבע סוף הן ככחן הכס
 בלי ספק אצל כעל הצדק ואמר ילניס
 במאמר ממאמריו המפורסמים דכתיבן
 לשונם אמר הדגים כשיתסך עליהם
 החלף מלפניהם ואחרי עים העכע והיה הוא
 המגדל אופן והכחאיתענה כזה שחבע
 הוא הקים על הכעל חיים כבהיות והמפת
 אותו כחלון שהוא יודע מהג האברים ושולח
 לכל אבר מה שאוורף מהמוון שהוא כבר
 הכן מקודמות לתדורת המזונות ולחיות
 לאותיות
 המאמרים המעצא אותם מחייבים להם
 טענת עצה בן והוא שאתה כשעדר
 לך הדומה העלם הרי נפתך החלי כלי
 ספק וראוי החלטה עם העכע כמו שכתבתי
 אל המאמר המעטן

המסכת

עוזבים

שימתי שנתפצלת ממנו ותחלש ארץך עתה ותחשב
אלון שנתערי בשמה דכבת רוח ומשמע העשיה בה

ותפוז כולת לפי הבאת זה הפרק ואפי אזוב
להשלמת מה שרציתיו

פרק ידוע אל כל מי שנתעסק א

במלאך הרפואה וכבר נקשר

זה אל רוב בני האדם שהיא מלאכה

לנסות והקשה והדברים שנודעו ממנה

בנסיון יותר מהדברים שנודע בהקשר

הרבה מאד וכשתדעו בני אדם מה

שקטו נפשותיהם לנסיון הרבה עד

שהיה מצל המון כל מפורסם

שאל למנהג ולא תשאל אל הרפואה ומנו

והיו סומכין על הדקות ופתי הארץ

ורצים אל כל מתפאר בשלן ומצא כל

מתפאר וכל בני דוד וכל מקדים ליה

מתחילים כנס ממנו ויאמרו יש אצל א

רבים שפיתים ורבים

מהמיוחדים מבני האדם משבחים

יופאים אים באמרום אדם נמסים אן

כיאתם בנסים והרבה מה שאול

אל יאמר מאנשי החכמה אבל יש אצל

נפשו וזרועות יד יערה במעשה ויא

כולם עשות מביאין לפניה כמה

ההכרח מחזון ותחלת העשות

אז פתרת שמו נסו או רופא כל דור

כרפואת שמו נסו או רופא כל דור

שהוציא הנסיון בהקשר הדורות

הראשונים קלים דור וגילגום והם

מדידים שכתבו בספר הרפואה

וכבר נסו מלתימתן וקצת הככות

מזמן מאות מה שנים והעוזו בספרים

אמנם האיש מאשיך הדידות לא

והוא

יתחמת לו כסיון בשום פעם לנפשו תנאי
 הנסיון ולא יקדים עליהם וג' משוכה
 מהדופאים שכבר אמר אבקהאט הנסיון
 סבה ואולם מתפארים כנסיון בלא הודות
 אנשים מתפארים שמביאין במחשבת
 כע האדם מה שלא יקום עליו המופת
 כדי שיסבמו בזה חסרונם ומהעצת
 גם כן הדמיון שהאיש יהיה אצל דמיון
 כמעשי הרפואה ואלעף שאין לו אגנה
 אומנם שאיש יבנה לפעמים
 חכם בלגנת הרפואה בעל היקף
 בעקריה ועפיה ולא לו הרגל כמעשי
 הרפואה זה אפשרי אמרת כשילמד
 מהספרים ולא יראה זקק המלאכה
 ולא יתעסק במעשים. ואומנם שהיה
 האיש הגדל בחינתו הוזה כמעשים ועמד
 בשיתם בהם ואעף שאין לו חכמה זה עקר שאין

שנים
ע"ז

אבל
ירי

שאין מלאכת הרפואה מלאכת תענית
 או מלאכת צמרת וכן שתלמיד בדיאיה
 ותקיע בשנות המעשה של מעשה
 שבו המלאכה אומנם הוא נמשך לעיון
 והתבוננותו כל איש שחלה עדיך כן
 בהכרח לחידוש עיון והתבוננות ולא
 ואמר זה החלי כמו אחר לך המנהג
 לאות דקיי עושים בדרך וקר שזהו
 ערום מרפואת בקדאט ואינוס עדיה
 עלם שהרופא לא ירפא מין ואולפיא
 אינו וחילוקו אלו העינים והשלמת
 הדיבור בהם אינו מכוונת זה הפרץ
 אבל כוננת שלא תתפתה בלא הפתיים
 ולא תסמך אל על אשיו העיון והחכמה
 הוא העקר והמעשה עקף שלה ולא יהיה
 עקף בלתי עיקר אל לפעמים ירפא

קז

אבל

שפר ארוח החל ועשין עס יתרון הכח
ובאר לן מהו קושי חלשים וכמו כן באר
לן שלפעמים יהיה המלואי מעט בבואו
ויתרון פכה ולא יצייכט הענן לא להקיה
ולא לשלול ולא לקיין או מספיק באש
הזוס ותספיק לאחר המעשת המזון י
ומספיק באחד ייכרך בכען ואין ריפון
הכען הוא השלול ייסיפיק באחד כענקה
לארדון ובאחד היוגע לבדו ובאחד
הרב בכד וכלא זכרים נכבדים
יתבונן אותה המענין אם את
לרפא מהיר כל הדברים או מספיק
מה מי שלמד מעט מה מלאכה וכבר
ראיתי במערב בחור יתר הכח נראה
ההמלואות מתחמם המימות ממידות
על מרה אדומה והקצו הירופא בוס

ע מהלון וכשהוצא כפון החמיש דהיס
מהדס על מה שפוסד נחלט כחון נענדין
הדוסא וסרת מקוס הקחיה וצותו לשתות
משקה של ורד אסכנגבן ושוקוט עד למח
עד שיהרג פמיו שראוי ומתבאות הילד
והיה לון הסכה קולגול בין הדופוס וכן י
המזון ואולי זקן מאשי המלאכה ונתו לומר
לומר לפטו הדיעת עד חמא פל בהקיד פל
אמרתי לן ארוב ואתה גס כן מאמר זה
וכאילו חמא שחוק ואולי הין פל הן החוליה
חיש מאשי העושר גרדון רב הולכמין
כבר החלשו התוכחות פל אשומכטן עד
נעשתבש והאגס כן היה מתולד
א צעומכות למרה אדומה וכבר
ולא גוס מלהקין מזה הענין וכל מי שאין
כך מיהר אליו והתעלפות בהקיד והיה
הנכון לחזק אצעומכות בכך וכבר עשין
ל תחבולת מכווח בכך וכך אחר הרקת

שרדסים מכל אחד חלק אחד חלק אחד
 בענין ולזניס מכל אחד חלק אחד חלק אחד
 לשון השורש ופסקו וזוהרה מכל אחד חלק אחד
 חלק וסקנור חזק חלק ושחוק אותם
 מוסרדים וכבור מה שראוי לכבר
 ולש אותם במשקה של תפוח ותפוחים
 מן דהם עד ד דהם . אחרי זכ
 ולי שיהיו רבים מפג אדם מבחשים
 להחמדות הקושי . ואלפשי אופשי לו
 להרעא שכבת זרע בערך שאובזוזה
 זה והוא שור מחורש לא קדם אלן שום
 אדם שכן גזר מכל אחד רועל ומלה שמו
 בשלש מר . ימים עד זימים אחרי כך
 העשה ממנו משיחת ראש האבר קודם
 המעגל בן . שעות או כ שעות ואחרי כך
 תחלתו במם חמין שאר אחד חזות
 שכבת זרע מתחלה לא עשה שום אדם
 למען כמותו כמותו אלא זכרו זלזלו

ד
 דעיה

שאמר קדמו דהם פרו כון נען ד דהם .
 מלך רובי דהם שומחן הכל ומעבר בין
 אותן באותה שכן זקן מושחון בן שפ
 האבר והטבור והאבר והכרעם שניהם
 ואמנם ההנהגה שראוי להנהיג בה
 גם ההר בותמיה המזונת והר פואת
 היא שיכנס למרחץ בכל הימים ולא
 ישהה בו ויתכשם במיני הבשמים יסוף
 כמור והעבר וזקן וזקן וזקן וזקן וזקן
 המרחץ וישתה עליו אם אפשר בן יין
 מרחו טוב או משהה של רכש ומזל הידים
 והדקלים בכל ילד בשני עשר עד עשרה
 עליהם אחד מומי תאחר רחיצתם במים
 חמין ישנה זה תמני ד קין וחורף ורעים
 כל מה שנתקדו או טכשי שין ון חמין
 או מעט . כמו כן שיתכל בחימום
 כנפי העוף תמני והשפתים וזה
 היותו מוצרן להחלת עליו בזה הרעל
 וטוב מה שראוי וזה בהנהגתו וזה חלק

עכב
 עכב
 עכב

עכב
 עכב
 עכב

85
 עכב

העשן כולו בשעת הקצרה המיוהרת
 במשה יש כה קשוי עד שיתחמם
 ואחר כך יזיל עליו כפי הירדיליון
 נמצא בשמן צלן מרוקח מבושם
 כמור ומלך ממנו ג' הטיוכר
 והכסלים שזוהן הנמצא בהתהוות
 אכרי שכבת דיע ומשירת הרם המלח
 תלחם וחיוקם ומחוז הקושי וכמון
 כיון נמצא שנת מן הכמול כמו שיעשה
 לבעל חול המעם ותקרה וישתה בעת
 הצורך ואם אפשר שיהיה כל מאכל
 שאוכלו יהיה המריר על ממי הכדור
 יהיה זה יותר מועיל בחיוק הקושי
 וחיוק האכריים הפנימיים כולם ידע
 שהרופאים אינם מתירים משקל
 המשמח כי אם על משקה לשון השור
 לבד וכבר נבחר מועם זה והוא
 מיעט מלשון השור בין וינוח עד שיצא
 כחו ונמצא מוסרף בשמחה מאד ומחזן

על המאכל ואם יוקחו מי הכדור הידועים
 והורחה כהן לשון דיהם קל אחריו
 ח ה יוקרה קרופל מרוס חץ דיהם
 ויכונו כל המים לרועים יין או שני
 רועין רכש של רבורים למי שמוצא
 דבה על היין וישתה זה מועט מעט יושע
 תועלת רבה וזה השיעור מספיק במה
 שרמז אל השמש והארון יבחר מזה מה
 שיקל וישעה זה פעם אחד פעם והא
 יתמיד ימין בטובה ויערה ויהיה זה לן
 בטובה המתמדת בחסדו
כשרם מאמר המעשה

מאמר שמירת הביטחון
 בשם הרחמן הרחום. האמת דעו
 בא אל העבד הקטן משה בן עבדיה
 השגיל הקדוש הצוי הארופי המלמי
 החסדי האישלוי וממנו וייתן מידו
 על ידי שליח בזה הספר עליה בפרט

הפרטים בזה או המקרים שקובצו מהם:
 הפרק הזה הוא כהנהגת הכדוריות
 על הכלכל בנותן פי
 האדם בזה וזהו המאמר
 בהמלת הירושלמי והטעם:
 הפרק הזה הוא כהנהגת הכדוריות
 על הכלכל בנותן פי
 האדם בזה וזהו המאמר
 בהמלת הירושלמי והטעם:
 הפרק הזה הוא כהנהגת הכדוריות
 על הכלכל בנותן פי
 האדם בזה וזהו המאמר
 בהמלת הירושלמי והטעם:

החלשים שידעו לחדונון הא שיש
 החלשים מדרגתם מנחמו העליון לעולם
 ובהבדלות וההשלכות מתחברין לן
 לעצן וזהו חסדו המבואר עליו העליון
 שאמר לו קום מאימו המעשים יצא
 חיה ברוב העתים עד שאזן לאיב
 כי אם במשפטו ופסוק זה יתקיים:
 יאמר בלבתי הנהגת ירושלים וזה
 ושמואל ופסוק זה מזהו וזהו רב הפסד
 האצטומכא ומתא בעבול חלויות
 ברוב העתות זה מה שזכר וכבר
 יאה לזכר בזה ההנהגה ד פירש
 הפרק הזה כהנהגת
 על הכלכל במקום
 אדם ומתא וזהו המאמר וזהו
 מתא שאמר יושבתי בחכמתו
 הפרק הזה כהנהגת אדונון

יושבתי בחכמתו
 וזהו המאמר
 וזהו הפרק
 וזהו המאמר

היה צדק ומוכח אורח המאכל עולם
ויחל שמו בהלכה ולא תעלה
אבר שמתפשט כבר נפרד תבוא
התמלאותה והתפשטותה וכלי
התלמאות היא צמח כא בתפלה
האקבה ותפיל העשה מחייבת
שם שובע והוא האם ליה על ידי
האדם ושלי שבית היגע והוא
כולה בלשקדים והם שלשבע
קרבן בקראט העגרת הבריאת
ועצות העולה מהיגע התבונן
הבריאות בשמחה מה שובע
ומזה ממקרי בחקט . התמדת
מאמרים שכן ובעים מגדולי החפץ
התועלת בתעבדת הכריאות והם
לסדרים על פה ולשונות כדם עצמי

עולם השע בדבר ריע גם כן
עכוב ריע יתחייב פה ברח שיהא
וכשיתאכל המאכל כאצמוסכל
ולפי שעו הכמות הא בריו למזוגם
הרוע משתנים מאד לפי שם פשו
חלי עליו או אירועו ריע עכוב מיני
מחיתק או תכותה חלושקל מבא
אם אירועו תקמה עצומה
ועל כל פעם כהרח שיארוע כדפיס
המאכל בעבור שיקל על האצמוס
כביא לטרת המים כדי שיצוף
פחויב לשובע כהרח שהשובע
המים אחרי חלאכל המאכל שזה
לשכן וכובד המאכל וכלבד כשישתד
עוב ויארע העצמות החתונה

לכל אדם ועצבת באשה הוא המידה
אמר בן עזר דרר העצה הנבונה
הרפאות ויש קליניוס מאמר
מבואר מצל מי שירג עקרי מלאכה
מזוגות בלתי בחינתם ממה שהרפאות
מוחלקין שבהנה המזוגות כמה שהן
ומדקדקת נעשים מידן מועילין לחליים
המזון היות מחזקות הפירות ומקדקת
שיצמיחוהו האילנות שהוא מגונה
ספירות והם הסחות מהן רוע אבל אין
לאוכלן מהימים המתחייב ממזון כל
סריי ואל ועצה הנבונה אמרי בלתי
שיצמיחוהו האילנות שהוא מגונה
המזון היות מחזקות הפירות ומקדקת
ומדקדקת נעשים מידן מועילין לחליים
מוחלקין שבהנה המזוגות כמה שהן
מזוגות בלתי בחינתם ממה שהרפאות
מבואר מצל מי שירג עקרי מלאכה
הרפאות ויש קליניוס מאמר
אמר בן עזר דרר העצה הנבונה
לכל אדם ועצבת באשה הוא המידה

כדגים כמן שעשוי אנושי הוזהר המיד
ואין ש התמיד אחד מוכן לכל האו
ובשר הכבשים היה נקלה בהפדו
אכל איש מהוזהר הלחם הממון במעשה
ועני ההכבדות דיען אחרים אינן
לן חמור עליהם חמימות שהנהגות
מהיות אנשים רבים אוכלים הפירות
הם חומרי החמימות אין טעה עליהן
שכרו הוא האמות שה פירות של קצ
המאמר כי אם חמימותוים ומי
לו חמימות מאז עד עת שזכר אותו
עלן לאכל פירות ונשבע שהוא לן אידע
באותה העצה והוא התמיד כל ימיו
פירות כל עקדו נמלט מהחמימות
וכל שנה ושאריו עוהו עלן לאכל
ואמר שהוא היה מנהגו שיתחכם
בה מזהר בע אדם בו מלאכל הפירות

ענין מה ענינם. והוא שמלאכת רמון
סלולת ג' הנהגות הראשונה מהם
והמשולה שבהם הנהגת הכריזים
והיא הנהגת הביטחון המצוייה עד
שלא מעדי. והב' הנהגת החוליה
והיא מעשי החבורה בהחזקת ביטחון
העדר רמון הידוע בתחבולת רמון
והג' הנהגה שאורא אופק גלים
ההתחזות והיא הנהגת שאי כן
כריזות שלם ולא חולק בהנהגת רמון
מהחלי והזקן הרי נבאר שהאדם
צריך להנהגת רמון על איזה דרך
שהיה וכל עת אבל הצורך לרמון
בענין החל יומם חזקה והעדר
הרמון אינו יומם סכנה ולפי מחשבון
המון כג' ימים שאין צורך להופיא לכות
החלי לא יזלזלה והרמון

מה שחלה האדם בעת הנשיעה וצריך
שאין רופא בה או יהיה הרופא הנמצא
ממי שאין בו חזק כידוע לן לפי צד
העבר להשיח למה שראוי שישיח
באות העת. ואומד שהוא כבד באר
לן ולאוטם שהיונים שלם מקדם
בשמשמחן עליהם החליש אינם מרמון
אומן כיום דבר יזכרו החולה עם
הטבע שהוא מספיק ברפואת החליש
וכבר הרבה בקראי במקומות הרבים
מספריו בטבע הטבע שהוא מכון כד
עשה מה שראוי שהוא אינו צריך
לואלם ברפואת החליש. ואולם צד
הרופא לשיעור לא יזלזל זה וההלך צד
ואמר הראוי במרמון מספריו המפורסם
שהוא כשיהיה החלי ונתק חזק מכח
החולה. אל תכפח בהמלות אומן

הכחיות הגדולות רבות הנתונות
והטהיה על היצואו וכן לקחת
וכמו כן מועתת שנתת המים
החולה שלא יחל כלום כל עתה
המיתה מה מזון כל עתה וצו
והזכרון והזכרון והזכרון
שהם החוש והם כביד
וכמו כן ההקרה בקא ברסאות
החזקות בשע קרבין ואזו שקא
וכמו כן הכתמות החדות שופו
שהם החוש והם כביד
וכמו כן ההקרה בקא ברסאות
החזקות בשע קרבין ואזו שקא
וכמו כן הכתמות החדות שופו

עלמם מי שהוא בלתי זה ימנך
עליו בענין החל ברפואה החלשה ללא
בדלקת לאו אפוא הרפואה החזקה מה
היא והיא החזקה והוצאת הדם קרב
וכמו כן ההקרה במשעלים החזקים
בשיפה כשחם החוש והם כביד
וכמו כן ההקרה בקא ברסאות
החזקות בשע קרבין ואזו שקא
וכמו כן הכתמות החדות שופו
שהם החוש והם כביד
וכמו כן ההקרה בקא ברסאות
החזקות בשע קרבין ואזו שקא
וכמו כן הכתמות החדות שופו

השערים והפגיון או בעגן או זרע
 הקוף או בעקרי האביונים ודומתו
 וכמו כן הספרות הנזכרים בשויתן
 בשפתה שערין והפגיון או בעגן או
 זרע הקוף או בעקרי האביונים ודומתו
 וכמו כן בהכרסות הנזכרים בשויתן
 בשממה שערים או בבישול המורסן
 או במי הדבש או בשמן לבן ודומה זה
 וכמו כן דקור המזון בלשונות
 המשקים המורגלים מהסוכר או דבש
 הרבוהים או מי השעורים או קלית
 השעורים או תוך המע המורסן או קלית
 מעט למס בתבשיל שליוות. וכמו כן
 הרפואה ברפואות הבריאות רע לז
 הדברים שלקוחים אותם הבריאים
 הרבה כמשקים המפורסם כמשקה

הפגיון והורד והלמי והפגיון והורד
 והדבשים שהן קר רע לזמר חרות
 הורד והבגמגן מרקחת ומרקחת
 ההלגורד ומיכה ובלשונות המורסן
 המורסן מרפאות חלשין מכוון
 עליהן להזיק כשריט הפסם וכשריט
 של באר ולשון השור זרע העלשין וקליפת
 אורגן והחרחבת ושירשי ההלשין וקליפת
 שורש העלשין זרע האביונים ועץ
 הכמני והזרע של ודומיהן. וכמו כן
 המליונים המורכבת מהפרות ודומיהם
 והפרחים המורגלים אל החפאים
 לקיחתם וכמו כן משרת התמימים כל
 רפואות חלשות או ימצאו מקום מעלין
 ומרפאין החוליה החלש ולפעמים מרפאין
 חולי הכבד כדורד ואם החטאן מקומן
 לא יתנוג ולא יבאו עט מכות גדולות וכן

וזה הזכרת מלכותה בתורתך
לבעלי החממות גדול ברוב הענות
וכמו כן התיך היא רגומה והאלימות
אחש בן לכל הגוף כולו אצל אוקר
הזקה גדולה למי שהיה צריך ליעב
אזכר בדקותו וחוזק בולאו לפעמים
שהוא מהבטוח בתו מצד שלוש
אלא יזכרו וכמו כן האזרחות ואות
הוא המעש הוא מהבטוח בתו מזה
ואז יש בו הכאב ולפעמים מבוא
מכרסות החלוטה והכאב שבו
מכין הרקה החזקה ולגוס כן
שבר העין בתו עת אמע אונס
והתברר והמיהה וכמו כן הכאב
ואמנם ההקה באי ארצות האזרחות
מהרסותה בלשה להמלות

הראש ברבואו הקימי במי הקור
לראשו ההמלות או יחד על כאב
האיש חלוש החזה ולא למי שממכה
שש לזה גם כן תנאים והוא של הים
אז פעמים טוב מאד בהתקנת
שמהו וכאמרם שהקיא פעם במד
שהיה פאצמותו לחה רעה או זליה
יוקו כמו החום החל ולא יקחתו כפי
שהו או ראו לקחתו לחם המוג ול
שירי מהימים על דרך ההנהגות
כמו שכרו שוקח מהתוריות בכל
לכל מה שממכין אותו תנאים בהכח
הרפואה שום גזרה מוחלית לאיש
על זכרו הרופאים אבל אין מגזרת
לקחתו התוריות בכל שירי מהימים
כבר זכרו הרופאים שמהנהגות ידיות
אין זה כי אם לחולים ואמנם לבריאי
והמתדיר טוב אין בעצת רופא משום

מובע לכן כגדלה שחולטין אותה
יש לה תעוד כמון שה משלגן וזה
שעצגו בעשית הדמסוף החולטין
שכדגרו קצת פעמים בשלגן ממא
רופא מהיר ושישכמור כזה כמי
שנמצא בהרופאים אין זה פ. א. ב.
במקום הדבר שהוא לפעמים גם
כן ייתאופ זה השיעור מהרפואה
כשיחא בה היפואנשה אותה בזולת
מקובלה כבר באר לפואגיה שלפעמים
שלפעמים יצו בשנת הרפואה הזו
עד שיהיה ובלגוף החולה ביער
ויזי פמיעו ותפור חמיונות ומעפן
רפואה של ימים ולפעמים יזמן לאשת
מים בעת שאין רואין ויהיה זה סבר
מות החולה או יקח חל איך ולקח
ממנו לעוף ועפדיו התנאים כולם
שהם מהירין שתורת המים או מושגן

אזכה ומאחד שזה בשנת מים כל שכן
זולתה. וכשיחולו הדירות והסתפק לן
גם ראוי להחזיר שנית המים או מנחין
החולה לעתות ולגן ירבה וכמוכן
כשיסתפק לן אם זמן החולה או מושגן
המון כל עתה. זמן אומן במזון קל
וכפי זה ראוי שתהיה ההתגרה
במקום שלגן ימצא רופא מהיר
שחולט לעולם עם המנהגות הביחיים
ויקח המועט ממה שהיה בן המנהג
ושומרת הנהגת בלקיות המזון אם
מזון קל כמזון של חרדגלן ומי הכר
ולמנו הבריצים נקודות והין למי
שאשר לן לקחות או כמזון יחד גם מזה
כבאר התרגילין אין מתעמין לעולם
מחזקת הכח הטבע במזון וכמוכן
החזקת הכח הנפשי ביותות הטובים
החמים כמזן והעובר והשאר ברם

לא יספיק להם יעקב לחזק ומיהרין ליהדר
 חזק וכל מה שאפשר להנהיג בדפואה
 מוסדרת לא ינהיג במורכבתאם על כל
 פנים יצטרך להרכבה ינהיג כבוד
 מועזת הרפכה ואם יצטרך לדפואות
 הבורה הרכבה לא בהכרח יראה
 אחרי שזו הצואה בחוק הרופא
 המשובח כל שכן היא יהיה
 הדבר במקום שאין בוחצת שאו
 ראוי להשמר מאד ולא יהיה לחפוא
 החזקות ולא ידבר בלקיחת הרפואות
 הרבות ויספיק לו למיך על המוצא
 מהחשש שבהנהגה וזה שיעור מה
 שראוינהו לתת אותה ענה נכונה
 לפי מה הענין:
 הפרק ה'

בהנהגת ארופה
 על הפרת לפי המקרים שחולב

שברפואות אם הספיק לו מועזת
 הרפואות אם בלמוות יתחיל בחלוש
 מורגלים כרפואות המזוניים והמזונות
 להנהיג כרפואות יתנהג בדברים
 ברפואה ואם על כל פנים יצטרך
 החולה בשער המזון אל ינהיגו
 רופא שהוא אם אם אפשר לו להפיק
 כמו שראוי כבר עזר הרופאים לכל
 חלי כשיחבר רופא שמשער הדברים
 נפשו כי שיבתו כל זה מחוייב בכל
 השחוק וישיבתו עם מי שתמצנו
 על הגזרות שמסירין יגזון ומביאין לו
 שמדחיבן נפשו ומשמחין אותו ומגזין
 ובמסור לחולה במסוריים משמחין
 החזקת הכתמזוני בכלי השייך
 והנפשו בחלואים החמשים וכמו כן
 בחלואים הקרים והקרים כורר והנלפס

היה כבוד לא הורכב כי אם בענין
ומקפאין לאות החומץ סגבלין וזו
על האש וכו' ונתתי אותן רחוקות
ומה שאתה שואל וזו ימים ואחר כך יושם
העץ מהחומץ ויתעל מה צמודים
השחרירין כענין שנתן וזו ימים ככל
היה. וזו ענין שמעון הצמודים
שוב מאד דאין לעשותם כדלית ימי
בזוהר משקה סגבלין וכו' וזה
אין אלא שיהיה סגבלין וזה
ומה שאתה שואל וזו ימים ואחר כך יושם
העץ מהחומץ ויתעל מה צמודים
השחרירין כענין שנתן וזו ימים ככל
היה. וזו ענין שמעון הצמודים
שוב מאד דאין לעשותם כדלית ימי
בזוהר משקה סגבלין וכו' וזה
אין אלא שיהיה סגבלין וזה
ומה שאתה שואל וזו ימים ואחר כך יושם
העץ מהחומץ ויתעל מה צמודים
השחרירין כענין שנתן וזו ימים ככל
היה. וזו ענין שמעון הצמודים
שוב מאד דאין לעשותם כדלית ימי
בזוהר משקה סגבלין וכו' וזה
אין אלא שיהיה סגבלין וזה

המשובח יאמר עליו תעלה החומץ
והצמודים כמו שהרבי כתב
וכמו שכתב מה שכתב מה שכתב
מחמתו אם היה מה שכתב
ועליו היה ומכאן תראה שכל
לכד משמטין אותו ומחזקין אותו
בכח הכבוד והלומדים יביטו
בביטאות הכבוד והלומדים יביטו
אין אם שעתה יבטו אותם משכר
סגבלין וכו' וזהו ענין שכתב
אצל החומץ מה שכתב מה שכתב
השכונות היו כל החומצות
שלא ימצאין בהן דומה והוא דרך
ולומד כדלית ענין החומץ עמידה
טוב והוא שהחומץ מחדר החמה הלך

אחד הפרת קדמוניש בכלי אונות שיעור
שווקח ממנה ד' דריהם שרתי אוקידי
במות הגשמים במדם חמין שכב
הודתה בהן אונותן ובה שותה האויך יוקח
לענה ולא יעשה בזמן החום החזק
ולא יוקח בזמנם אחרים לא יוקח כל
שבוע פעם. וזו המרחקת העבר
שראה שאני מצאוה תמיד באתר
המכורד המלכות החסדי יושבו
הל באורך השארות בעלי וידוע אל
אדוננו יתמיד הל ימין שההפעלות
הנפשות משונן הגוף שנויים עצומים
מבארים רואים לכל ראה שראה
האדם החזק הכנין העב הקול
שפנו מאדיות כשירד עליו פמאוס
סיפור שמביא לן אכלתו גזל תראהו
לפעמים יזיק מראהו לשעמך ותפון

אדמימות שפן ותכסף קומתו וימין קולן
ולן השתדל להירי קולן כל כלת לא
יכל יוקח דפסן וכנסן שפן וכבדו
עשפן מלהתנענע ויתקד שפן גופו
וחסל תאות ועלת אה הפעלות כולן
הכפלות החום הטבע וחדם בפספס
מגוף ובהסך מזה תראה הדק הקול
בגוף המופסד המראה הדק הקול
כשיגיעו דבר שמשמחו שמחה גדולה
תראה יתחף גפן ויגבה קולו ויאורו
פניו ותמיהו תעוררו ויעל דפסן
ויתחכם שה גופו וראה השמחה והצל
עלן ראה לאיזה להמתין סבת לא
התפעלות כולן תנועת החום הטבע
והדם אל מחו צלוף ועניע היראה
המפוחות והערוב המיחל דיעים
וכמוכן עניע הטבע והמנע מחאיים

מהלכה השחורה שהשנה בשעות
 השניות מן יום ראות וכמון מי
 שאבד עין העין והמחשבה היתה
 או היתה שמתמכות ממה שלא היה
 דרכו להשתמש ממנו או מיעו
 התפשטות למטה שהיה דרכו יתפשט
 לו שאו כולם לא יקדים הרוי פא מפי
 שום דבר על העין עיניו נשמות
 ברחיקאות והפעלות אבל מצד
 שהיא רופא לא תתייב מלמדת ידעת
 החכמה בדחית אונן ההפעלות
 אינם ילקח זה העין מהחכמות
 הפלוסופיות והחכמות והחכמות
 הדתים שהפלוסופים כלו חבנו
 ספרים במיני החכמות כן חבנו
 ספרים רבים ממין השעות למוד
 הנפש וקניית המדות הטובות

והעיר

עד שמגיע שהשגבר לא ידעה מה דבר
 למיעוט הרוח הראוי והשפכו אעפ
 המנחה יתקף אור עינו תמסרת עצמה
 עד שיתרמזה לו שאור האור כבר
 נטמן וגדל חול לען מהכאור בדרך
 שאין האור להיידך בולוב מעים
 הרופאים שהשגחה ברבר התנועות
 הנפשויות ובקורם תמיד ושיאגחי
 בשנותם בעיני הכהיאות בכל חיל
 ולא יקדים על זה הענה אחרת בשום
 פנים ויכוין הרופא שהיה לו חוליה
 בריא מלוחב הנפש ולא יפחד הפעלות
 הנפשויות המחייבות להראות הנפש
 בזה יתמיד בריאות הכריא והוא
 הקורם ברפואות כל חולה ובלג
 מי שהיה חלו בפשי כבעלי החליל
 כפלים והמחשבה המתלדית

שעצמה שבטובות העולם אין יתמיה
אמנות הדברים וידועת טבע המצוא
זו הדפנה כנפשו כי אם בהכוננות
וימתן המתנה יסד ולא תעלה ביד היסד
הרעות המחושבות לא יחד ולא יסדר
מדין העולם והן שקורין אותן הפלוסופים
הטובות וכמוכן כמגיעל דעה גדולה
העולם והן שקורין אותן הפלוסופים
המחשבות לא יפעל לה ולא ידען אצל אותן
והן שקורין אותן הפלוסופים הטובות
עד כשתגיעלן טובה מהטובות לעולם
יחד רצו לו בענין הטובה וכענין הקמה
יחד טעל יהיה פחות הפעלות בעני
דבר ממה שאיפשר וכל מה שיהיה
יהא נשוי ויהיה ולא יתפעל לא מעט
הגבורה והם גבורים באמתות עד שלא
התמחות הדתים הם מקיפים לפי
המאליים במד ות הפלוסופות אין
מקלות לאמתות הדברים ואמנם האנשים

וכמה ממון שגאל לאדם או מלכות
בין לבין כוראן וידע ביה לנדיה
קד יצור ימין והרחקתן מאל יתעבר
פיה מסד נסו ונעני נפא במדות הדעות
מלכות ואלה תגיע ליה זה סבה
כאמתות כמכה כמקו ודו הג' אדם
דעות מדעונתו יחשב שון דעות והן טובה
וחשב שהיא טובה והיא רעה באמתות
ויענות מחשבות שמה טובות מחשבות
טובות העולם ודעות זו טובות מחשבות
פנים יהיה ובאמתות פלוסופים אומ
לאותה הדעה שהוא פחות מהדבר שגאל
מהמות בלי ספק לפי ימעה היה פעלות
שא אפשר שפא יהיה אותה הדעה
שבערות העולם כשמעיה בין אותה למות
מיני העל חיים וכמו כן העצמה
שוא דבר נשקו וסוף האדם למות כשור
עם האדם כליו הוא דבר נבזה מאד

והיה זה זכות של המותיקים
 ועיניו מיה שמעפעש ממאלותם
 ישוב כל אוהי עמך עב ארץ
 צרפתי ויטוב הדוחות כן בהתדירות
 והאויס מלין יתן במה שסאעו
 וכאלו יהיה לך בזה תחבולה האויס
 שגלען במדינות וכבר האגן אויס
 לא פחותמה שיכון מהמד ינות אל
 המדינה המגולת הדעות והכסד נעם
 העמאל והמדרח הנבולה על ההויס
 ולא יצו מעשי האולנות והמילנות
 וכאלו תהיה בזה ותחבולתם כן
 רע לולו מהעמק לאר לא פחות
 משכן צוונת המדינות מה שממול
 הפסן והמדרח משהו יהיו בתי
 השכונות גבוהים כפיין מחלי החלל

זכר

יבסם בדם רוח הצפון ותכוס בקס
 השמש שהשמש תחול עיפוש יחיה
 ומדקקתאות ומזכרת ויחול הרחוק
 בית הכסא ממקום יישי בהתכלית
 מה שאיפשר ויעשה תחבולה עם
 זה לבסם האויר ולכשו במורחים
 הקיטור הטובים והעשונים והעשון במה
 שאנוי כפי השתנות האויר וזה
 עיקר בהתחלת כל העברה מהתקות
 האויר והנפש : פרקן אן שמדת
 ומהדת בתכלית השתלכות או
 אפשר על לתעם ממקרים מועשים
 שיארען המיד בגוף האדם והמשל
 בזה יתעם המעשים מעש ופעם
 יתאמן מעש ולפעמים ימצא
 האדם השתנות בעיכול יום אחד

17

או ימצאנו כאב ראש מועט או יכאב לו
 מקום כאפו כאב מועט וכמו זה
 הדבר הזה והשם מלמד לרפואה
 זה ולא תהיה לקחת רפואות שמכון
 בהם הסרת זה המקרה המועט
 כבר הזהיר משובחי הדופאים מזה
 והוא שהטבע מספיק בכמו או אחר
 הדברים ולא תצטרך למוע ברפואות
 אלא השאר עם ההנהגה הבריאותית
 הטובה שאתה אם תרצה לרפאות
 זה המקרה המועט תהיה בין שני
 הדברים אם שיהיה פעלך חטא עשיה
 בהסתייג מה שרצו הטבע ומשכב אותו
 ותגדל המכה או שיהיה פעלך

נכון ותחזור הטבע לפעולתו
 הטבעות ותהיה מלמד טבעך

התעלה ותהיה לך שלם וישנה מזה
 שראוי אך בסיוע מבחוץ והמשל
 בזה אמרו כמי שירגע בהמתו
 שלא תהיה לו בהרבה שתי תעמור
 בו לעולם עד שיטענה והמשל
 בזה והמשל בזה שתמצא הטבע
 נתרסע כלפי המנהג בלי שיאדע
 השתנות בהנהגתך ולפעמים
 יתמיד זה ימים או ג' מבלתי כאב
 כאב ולא החלשה לכה ואם מהרת
 לאמצ' והחזקת זה השלש ושכונ
 המעט להרגל ברפואות לפעמים
 תהיה סבתה תנועה טבעית
 מתנועות הכח הטבעי הדוחה
 התנועה לדחית מה שראוי לך

מחמת

המעט

האחד כל מה שראוי שיפוע ויזק פי החוק
 מפעול: לרץ כשיבזק מה שכלל
 הפרק קודם לפעמים יהיה
 החלק והטבע תתחזק עליו זה חל בהסתי
 והער לעשות כל מה שראוי לו לעשות ונתמ
 הדופא ברפאות או החוקה וישבשו פעולת
 הטבע וזה הרב בכל הארצות וכל
 המזמנה. לרץ אמר הראוי כפי
 ולקדם דברים אלו שונים
 אמר כשיהיה זה החלק יראה יותר כח
 או מתועל דהפואה כלל וכשיהיה כח
 מתברר על החלק יזק לרופא
 בשום פעם וכשישתקו אויה צורך
 ברופא לומר הכח ויפיעו על
 החלק אמר המזכר מדברי
 זה האיש השלם במלאכתו גם כן
 יורה שההסתמכות מה רופא יזמי

מה צורך לו כשיוקש בכל החלואים זה
 אם היה משתב ויודע לסייע הטבע לא
 שישבשו ויזקו ויחזקו ממנה וזו היא הישר:
 לרץ הרבה מה שיחטאו המטום
 מהרופאים עלצב האדם
 חאודר לומר לא יאמנות החולה ויפלו
 וכבר ראית מי שהשקה משל חזק
 לזמן שאינו צריך ואיפ משל חלואש
 ובא לדם הרבה מלמטה והתמיד
 ביומים וחלה חלי מיעוים עצום
 וערפא אחר כך כמו כן ראית מי
 שהחזיק למי שנפדה אצמו וכתו ולא
 ידע בהפדה ונתעל החולה וחסד
 כמו ונאריך חלו ויזק אחר כך ונתפא
 כפון אל יתבונן בזה ויחשב שחטא
 הרופאים מעט החזק ואמר אחר

שחוטאים זה החטא העצום ולפיכך
 כל שכן כשחטא הרופא בשעת מזונו
 שיעור מורתקל אין הדבר כך אמר
 הדבר בא הסבות הקודמים מדבר
 בסבות המתחילים אתה תראה
 בערך אישים שחושבן יריהם
 מהמרסן ורליהם מהארכובד
 או מוצאין עיניהם או מצאן אותם
 מכות עצמות במלחמות כחלל
 הגוף ולא ימותו ויחיו מה שירצה
 האל ותראה איש תבה אותו מחט
 קטנה או קוץ ותמצא ממנו עצב
 ויחלה חלי כעיים וימות כמו כן
 יקרה בחטא הרופאים בשוה
 לפעמים חטא חטא עצום וימלט
 החולה ויתעלם מדבר מועט לפי

בשיעור

מחשבתו ויחשב החולה שהוא דבר
 מועט ויהיה זה סבת מות החולה
 יתבונן בזה כל מי שיש לו הבנה
 פרוק ידוע שכל מי שאכל המאכל
 המורג ושתה המים המורגים
 והדחיעה במים הקרים למי היגול
 והכנסה למרחץ כולם דברים
 מחשבתו בע אדם כלם שאין סבה
 גדולה בזה על החולה כשישען
 בהסך מה שראוי אין הדבר כך
 כבר באר ואינו שיש מבעלי
 החמימות מי כשישעה טריות מים
 קרים והותר לו זה לפני לחותו
 ומלט את חמימותו ומות ומת
 מי ששתית המים הקרים לרפואה

ושלית

שאכלת

והקרקע כשהם אנוש וישויות הנאמרים
 של חמור והשע כרבין והכרמס
 בגד בדסדר והאנוש והכוני
 והפתיחה והחריכה אם זה נקרא על
 הקופאים באמתות או קשה
 אמר בן זהר בספר מיוחס לן מתי
 מפרסם לאה שקיה מעולם מ
 רפואה משלגת לאונתעסק לפי
 לפנו ב ימים ואחריו ימים
 פרק שבו כל בע האדם במשול
 ידוע והוא שאין שם מי
 שישנו מפני הערגת בריאותו ולי
 מפני הורע לא מפני גדולת הערה
 ולפי מלבין בן כלבת בכל עת
 על אזה עני שיהיה וכבר בא
 מוספין

המוספות אצל מי שידע שהמשאל
 מזיק לבן אדם כולם לא לחידים
 מעטים מחיוב מזגם שאנושיים
 המועט מכונ ולא ישתנו כל יום
 כי אם בשערך הקזק שמהם מי
 שיוזק לן הקזק מועט והקזק מ
 לבחורים הטובים המזג מועט
 והקזק לזקנים והיוצאים מחלי
 ולכל מי שמזגו יבש עצמו מאד
 כבר ראינו מהיוצאים מהחלי
 מי שבע ומת כיומו ומהם מי
 שאידע ההתעלפות וחירתן מ
 החמירות מתאחרים מעטים
 זה הכל הוא דבר מרפה לחלים
 והיוצאים מהחלי ומזיק מאד

העיר וכל מה שיבא בימים יהיה הין
 יתיר מועיל לו והיוצא עירין מבני
 הארץ הם הזקנים: **פרק**
 המרחץ עירין
 בהנהגת הכראות וברפואת החלואים
 והרופאים מעדיין המרחץ בענין
 החלי לפי השתנות החלואים ולפי
 הזמנים ולפי השתנות השנים.
 ואמנם בענין הנהגת הבריאות
 כבר אמרו שהוא ראוי להכנס בו
 בכל עשירי מדינות וזכרו הרופאים
 שהתמדת הכניסה למרחץ בכל
 יום מעפשת הלחות וזה מאמר
 אמר למי שאיריך במרחץ עד
 שישוב זיעתו אבל מי שיכנס ולן

ושהו לא ירחיץ זה ודא מועיל ואפילו
 היה כפליים ובכר לזקנים ובעל המזג
 הרעואין דאין לשום אדם שיכנס למרחץ
 קודם שיצאת המזל מהאזנו כמא
 והכניסה בו קודם שתבא האזנומא
 פתויה קודם שיצאש ברעבן טובה
 בבע אדם כולם. ואמנם אחד ההוצא
 ברעבון אין ראוי להכנס בו לא למי
 שירצה ללכתו גוסן. וררן שיעת
 שיוצא האדם בתחילת זמנו מרגבת
 במעלת של פאננים כל עת שחוב
 הייתה מרגבת עד שיכלל הבגד
 שמרגב בו אז יעשה העיר מרגבת
 אחד כך יחסר חמימותו מעט עד
 שירחץ בסוף כמים עקשניים קרובים
 להיות קרבים שלא יסדר העיר מהם

הפוערין ויספן למוח הראש קדירות
ורפון וחלו התנועות וההרגשות
כולן. אמנם המים החמין מאד
הם מרסקין עצם מוח הראש
ומחממין יתרונותו ממנו ויתקן מוח
ויתחזקו התנועות וההרגשות כולן
וראוי שייען האדם כשיצא מהחמין
אמר גיגוס לא ראית כבישולמה
שהוא מוכן לבשל ובהתחולל מה
שוא מוק להתחולל יותר נמרץ
מהשעה אחר היציאה מהחמין
ואמנם השינה במרחץ רע מאד
ולפעמים מוליכה ההתעטפות
למחמה הכאה בין השעה וחמש
המרחץ שחום המרחץ מושך

מהשכל

אחר כך ירד לאמבטי שיהיו מימין קד
ואמנם מי שיצא להכתיש גוף
יקח המים החמין וירד במים
חמין בשעור הסבל ואמנם
מאד הראש אין ראוי לעולם שירחץ
במים קרים ולא פושטין לא במים
חזקי החמימות עד שבמגע
שישרוף עור הראש המים יקדים
ואתפשמחוק מוח הראש הוא
מחזיק יתרונותיו ויקדיתו
ויתקררו העצבים כולם שמוח
הראש הוא היה החלה שלהם ויתקן
התנועות כולן ולפעמים יחרשו
חרחרו או לקנה או קפצה לשעת
לפי שמר מזיה באר. וכמוכ המים

החום הטבע לחץ לשטח הגוף השמנה
מחיבת הכנסות הכנסות החום
לחץ הגוף וראוי להזהר מאד משנת
המים הקרים אחר היציאה מהמרחץ
כבר זכר ואיגוס שאישים שנת שמה
המים קרים אחר המרחץ ועסקו
כלותיהם לשעתם להם ואורג
עבות הגוף. לפיכך ראוי לאדם
לשתות בבואו עד שיתקרר גופו
ויסתלק החימום שקבלו מאבי
מהמרחץ ואז ישתקה המים ואם
לא יוכל להמתין מפני חוזק הצמא
ימוגהמים במשקה של קליפת
האפרוח או במשקה של מצעכא או
במשקה זרע הורד וישתיה. וכן
שתית הפומפיה השגוי ברעיה

הסופים והסוכר המבושם במור ואגוז
והקריש אחר המרחץ מניח מאד ואם
שהה אחר המרחץ עד שתפור חמומות
המרחץ ואז ישתיה ויהיה זה כועל רצון
לכל הפוקאעא חלת מהמשקין אורגון
פרק הרבה מה שיקלהאדם שו
בידיות מפני סבלותם במה
שיורה מהן בזה וצריך שתתקנה
הריא. והעצה הטובה שנת לקיאה
הזהרה והשתיה מהידיות בחורף
ובקיץ ושיילב האדם בגין כשיחוצ
בקר המרחץ וישמור הראש מקור
לעולם החוזק המחיב הידיות וכמו
מחום החוזק שהוא ממים הידיות
הקופאים שבמרח הראש וידרות
הידיות החמומות וכל הידיות החמות
והקרות פעמים רבות ישפכו לחל

הראה ומלכות אורה כפעם אחד אור
 הלחה האורית ולישור: מן כל הלוחות
 הכח הדורה מלמד אורה כשעלה אור
 האדם וחתן האדם ופאור ויארעו כל
 קוצר השאכה ולפעמים מרד לכל
 האצטומא ויארע חלקות המלך ויאר
 חל קרא לכתפא ולעצמים תרד לפי
 מפרקן ויארע סאב הפיך סי: ופעמים
 מרד לגופות האברים הפעם יב: א
 לכלתם ויארע הפונתא סאב האר
 יארע חלי הערין וליהויא א
 ופסות מית הפכד או פוסת כל התעור
 וזולתה מית אברים לפי ראוי
 מתיירות: פרק השמירה
 מתיירות: תהיה בשמירה
 מתיירות: הראש חיוס חזק או
 מתיירות: קדור חזק כמו שלשעו

אכל

יאכל מה שמלא הוא כחלבי
 והוא יענש הפעמים כסוף והגבון
 ושלמיטין אחרי המאכל ובלבד בלילה
 ושלמיטין המעבורות לקחה שמפ
 השכל ואפי מעט עני ושיחזק וי
 מוח הראש בהרחות המוחים
 ותבטמים לפי מוצג והפן מהמוחיים
 בחיזוק מוח הראש שמוחין גרופ
 עד שיהיה לאבק ויטס במפרק
 השער בזמן החורף לחזקו ואמס
 בחוזק החום כשמתן הראש בני
 הורד והפדון וזרין על הראש
 מעט כשפסה שכר הזמר
 כשחוקתו: פרק או ראוי
 לשם כעט זרם בכל מקום
 מהקצמות ולא בזמן מהזמנים

12

ליקח מאכלים שכבר התחיל בו הקמיח
או בעט פסידות ולא כיס עכו"ץ ולא
שריף עולא פושיין ולא שום דבר
מהעשות במלחים והער והענת
וסאכלות דומיון אן מחמדי המימות
והן סמי המות והמשבחים מהדומים
מדיהוין מלאכל המאכל הלן ללה
אחר והבשר הלן מפע שהוא כבר
התחיל בו העיפוש ואע"פ שלא יתפאר
זה לשעת וישים האדם השתלמו
בלקחת המזונות המתקין
שהמתקין הוא שיוון כמו שזכר
גא"גוס וכמו כן ישנה מהמים
מה שהוא יותר מתוקין ויותר זכין
ויותר קרין וכשישנה המאכלות
המתוקות שעה נעמן בעט

מהחמוצות או במה שיש בעטמן
מליחות נראות או עפרות כתבשיל
שבוטל במי הכוסר או בחומץ או
בלומי או במודים של שעוים
או בפומאק והחבושין גרעני
הרמונים שאי המאכלות ואע"פ
שזן אינן בעדקות המינות והן
מעשי המזון יש בהן תועלות תחלת
שהן לא ישנו ומהן מה שהוא
ממים הלחה הלבנה מהאצומכא
ומבוא התאנה כתבשיל של מודים
ומהן מה שהוא עמר כגור
העיפוש ומנקה במאכלות שישל
בה החומץ ומי הלומי ומהן מה
שמחזק האצומכא וחדק פיה
כב ושל פומאק

הטוב כבד שבוהו הוואים וכמו
זכרן של בשת עדות החולם מחל
וכמו כן זה הדת נשמותהן לפי מעט
להרחיק מהן ומרחק שימותהן
כמו שמעוים **פ** בהדת הנשמות
היונם הפג והשג והדעש ודומיה
כל אלו יאמין מהן שרואה היונם
וכתמי שישמר מדבונה ולא
יונה לה תקבץ פשום פנים שהוא
מעש האויר ומפסידו וכמו כן
אכילת כב הללם הגדולם
מרפאין מחלמי העצב
פרק הטוב בעצור העבים
וכמו כן הארעבת שלה
תועלת ומתועת כנפונן והוא

שכוללת מהו ראשו מועיל מחלמי
וכמו כן כשרו כול מועיל מהדעש
וחלמי העצב ועורות הארעבים
מחמסין חמום טוב ומועילים
מחלמי העצב ובלבד לקנים וחמור
הכר ש לו סגולה עצמה פ החזקת
הראות נאמרות זה כנפיון אכילת
כשרו וכפית העין על אוד תבשיל
כשרו מחזק הראות ומכמת אוטם
העצב החלול והעין תמיר לעין חמור
הכר מחזק הראות ומסיר לאותו
נאמרות זה כנפיון זה שיעור פש
מה שמצא לעבד עתה ממך
עריך אדוניו ותמיד הוא מלכות
כרוב העלם והאליות ממדימו

ארבעים וחספור בכל חלקיהן
 שערך הדין לאשול בעבור
 וזכר מה שמתעורר בו בכל עת לכל
 מקרה מהן וכתב בו מזוה שיען
 הרופאים בעשיתו ממה שהשימו
 עליו ונחלקו בו וידעה עבר הקטן
 ידיעה אמיתית שאותו הכתב מפי
 אדונגו בלי ספק ותעבר נשבע
 יתע שהמשוכחם שברופאי דורגו
 מקצרים מדיעת הכרח מלאו
 אותה הקבילה כל שכן שישיעו
 ומחברין אותה אותו החיבור לפי
 דאיה העבר הקטן שתהיה לשיעור
 לארון עבודתו ותמיד הא על
 דברי דופא לה דברי דופא למי שאין

חיבור

והדעות

אדונגו ותמיד לו הכריזו וימצי
 יול תפלות טובת השען על מות כחן
 שה מדעא לעבדין ולאט הנכבדים
 שבכרואיו בחסדו וטוב וכבודו:

זה החסד
מספרי
הדופא

מאמר ההלכה
 הקדמה אחר
 לרבי משה זצ"ל

תלמוד

בשם הא דהחמן הרחום הא
 הפך רצון ותעלות
 בא אל העבר הקטן הכתב הכול
 חילוק אותם המקרים כולם
 לאדונגו יאמר הא ימין וכאר ספור
 אותם המקרים כולם וזמנו

מאנשי המלכות שכבר נתבאר לעבר
שלמות אדוננו בודיעת אותם ^{הקדו} וקדו
וסבותם וכבר ידע העבד אותם
המקדוים הנחיס עתה והם ^{ששמעל}
לרחותם . וכבר זכר אדוננו
לעבדו הקטן מה שיעץ כל הופא ^{לזמן}
שיזכור מה שאעץ במאמר כל אחד
מהם וסר למשמעתו: ^{פרק}

אמנם מאמר מי
שאמר מהופאים שאן בא אלהים ^{היה} מפני
הקדים עתה כמו שכבר ^{במקנה}
העתים היו מסתלקין ^{אנשים מקדוים}
הנמצאים עתה הוא מאמר אמת
אין ספק בו והוא שאותו הדם שיבא
איתו כיואם עבדות הדם ושמו

והטבע דוחקו לרוע שכן על דרך פאות
הכח אודיו . ואמנם מי שאמר מהופאים
בפתיחות הגדולן במימותי שכבר
או לבדין ישב עליהן הוא קטא ואין
העבד רואה כזה בשום פעם ^{לפני}
פעם רבים יבארם העבד מחולתם
שאותם הדברים שסובלים אותם
מלכותה או יבא בדומיהם הם
ולפעמים יחממו המזג ושורפין
הלקות . והשע שאן הגדיים ^{בשעור}
כשפתחם הטבע פותח אותם ^{בשעור}
מה שרעיו וכשפתחם ^{אין קדוים}
לפעמים יסתחו ביהר מקנה
שלאו ותבכה הגדת הדם ותקנה
החדקן ולפעמי ארעזה כאשר ^{יבא}

שדואתו השמש שיעבה הדאשורת
המוצא וכוליד הרוחות למעשה ומד
פנים לעשיות שדחי ממנו מחמם א
ושקצתם יען סתם זה ואם אין שום
בעת השעה כדי שידרם בשעת
המאכל בשעות ושיתק ממנו מעט
מעט מהיין במי עשב לשון שור אחר
יען בלקחת מעט מהיין בלקחת א
כבר זכר הארון שקצת הדומים
אם הרבה הם ושלוש: פרק
פעמים אין ראוי להספיק בשום זמן
אבל אם נסתחו מעצמן כמון שאיך עי
ראוי שיעשה ארונם זה בשום פנים.
הסוסימאן ולהוציא מה שיט בוויזן
אלו יכול העובד לפתח מה שעל א
דומה לפועל מי שפוחה פסיתמאן

המקומות והיה פעלן אז דומה
שדחה אם מהרם שגפן אומן א
אז לפתיחתם בממנו עד שגד מה
המקומות ויגדל כאבם מה נעדר
לזה הפועל אן פתיחתם אותם
לצאת יותר זה הכלל שאנחנו לא נסתח
דבר יהיה הבא ממנו ממה שראוי
שאין ראוי לצאת וכשיצא ממנו שום
וכשפתחם אנחנו לפעמים יבא מה
והלעגה הכח הדוחה לדחות אותן
לצאת מפני שדחה אותן הטבע לצאת
שיבא מקו כרוב הוא הדבר שאנו א
והן שאן הגידון כשיפתחו מעצמן מה
מיעצמו שדחה עד שלא יוכל להחיותן

היא האמות והוא שהמשע ממנו והוא
אוקיה כענין או קרובה כשתחיל
המאכל בעכול מה שמשייג על
העכול ומפייג על צאת היתרנות בהרפת
השתן ומרחיק מהרדס האדים—
העשעש המולידים לן המקרים
הנמצאים עתה כולם וכל שכן
כשן כזו במולטון שור וכשורין
לטון השור עצמן שיעור שש דהם
כאוקיה יהיה יותר נמרץ והיה
הרחבת לפש יותר וזה אמרו
הרופאים שהמשקה המשמח
כמוחלט אינם רוזנים בו כי אם
משקה לטון שור וכשושם לטון השור
במשקה מוסף בהרחבת הנפש.

והשמחה נשתית היין מרוב הגון
ר טיבות כבר זכר ג' ג' ג' זה
בספרו בהנהגת הכריאות.
ואמנם מי שחשב שהוא מחמם—
כבר טעה שהיין מזון לא רפואה
והוא מזון טוב מאד והמזונות
הטובים אינם מחממים ולא מקררים
והרפואות שהן מחממות ומקררות
ולא יתעלך ממנו כי אם דם בשוב
בעבהרדס הטבע שהוא חם
ולח. ואמנם מזיגתו בלי ספק
מולידה הרחות ולפעמים מולידה
יעש וכבר זכר זה אכן זה
והוא היחיד שברוח ומגדולי.

הרופאים שהמוזג יעשה זה כשימוזג אותו
לשעת וישתתו אבל אם הנוח שהם עשית
שעורכו ויורד ואז ישתה יהיה אז טוב
מאד שהייתתתחזק על המימית.
ומחוללה ותפסה המוזג וממה שמיני
בו העבר הוא שהראוי להעשות מלפון
השור הוא קליפות שרשון לא עלהומן
שעושין אנשי ארץ ישל ואנשי מצרים
כך ראינו כל הדקינים המשובחים
עושים כספרד וכל הערב אינם מוכיח
כי אם קליפת שרשון לא עליו וזה המוח
ראוי לאווען שלא יעבדו מפני שיש
סוגלה בהרחיב הנפש ומחיייל לה
השחורה והסרת מעולתה ומכונה
ענפה העבר אותו ונתאמת אימות
אימות אין ספק בו שהיין הרק יאוצ

המיה

במעט מורד שיש שיעור העשור הוא
מרחיב הנפש ולא ישבר ולא יזיק לחוץ
הראוי ויחזק האצטומכא ומסוף בכל
השבחים המיוחסים לין לפי יועץ
העבר שיש באוקיה הכעננת עשך
דרהם מי הורד ועשרים דרהם מי
לשון שור וינת עשר שעות אוקיה ב
להואז יוקח . ואמנם לקחת גם
כן בשעת השיטה עצה טובה מפני
פנים רבים שישקע כשיטה ויסיר
המחשבה ומיפה העיכול וידחה
היתרונות . סרק ואמנם מה
הסכמת הרופאים על היות המוזג
כבר נטה אל הקמימות וראוי שיקח
מה שיקרה ומרעבה מה מאמר אמת

אכל הוא כלא ראוי שיפודט ולהזכיר
ההנהגה. ואמנם מישעף מהם
בשתיית מי העלשין ומשקה העור
ומשררת התמר הנרי אונאץ ויזב
יראה לעבד שזה חטא גדול שזו
ההנהגה המוחלטת עם היות
הלחה הלכה יש לה התגברות מסוג
העקרי אינה ראויה בשום פנים
וכלבר באפרונא והדיזב שזה
האצטומכא ומזיק לה מאד ומקני
העכולם. וכשתתעב האצטומכא
ותתפרסם יפסדו העכולים השלטה
ואינה ראויה זו ההנהגה לא למי

אשר יזכר עליו המרה האדומה
ולא זכר שום דבר שמורה על
התגברות המרה האדומה
בשום פנים אלא הנקח מכל
הראויות המכרות הוא התלדות
אדים שאוריס ענהוין ממרה
שחורה מגילדת משריפת
לחה לכה שאזה כמשמרות.
פרק אמנם מישעף בשתיית
משרת הראונג במי
העלשין יום אחד ונח ל ימים
אם כון כזה לרסות המעט הוא
נכון. וכבר זכר העבד שלשון

אחד המאכל או הנאה זרה ויטא
מההיקשים הרפואתיים
ומהמורגל רצו לול לקיחת יטת
הברברים והמאכל באעצומא
עד שאפי היה האצומא
אז יפתח לשחיטה בזה החלי.
פרק ואמנם מי שיעז במאכל
המשמח שלאק הל
התלמיד או זולתו כמו כן מי
במשקה המשמח בחומאץ
ומי לשון השור ורע הדם ודע
תנואן כל זה נכון ואמנם
הוספת לזה בדרקטורא אינו

אופן העבד שאנו אינו הוא בהקדר
רב בזה החל נזה המוז. פרק
ואמנם מי שיעז בלקיחת מי השעה
כשכש ורע יקטץ הוא פלא עז מה
שזכר מהשעות השעה והיה אצלן
רעיונות הרבה מיקרה לה
שסמכה בורג היקטין ויחמ
פלא מזה מי שראה בלקיחת
האפרווא אחד מי השעורין אינו
מחשב שיש אצלן או הרופאים
אבר מאברי הגוף יותר פחות
מהאצומא ושארין האנו
לפנות לאצומא נטר פנה

והימיהו או תבועש עם המזוגות
אכל קולף כדבר אחר
המאכל אם יביא קיא הוא מבין
רצו להיאכל קיא ומפיד
המאכל ואמנם לקחתו זר
הרגל בסוכר רחם העם
אז עם המאכל טוב ואם
תערב עם המאכל עם כן אז
הזיהו כדקרוהו והחלתו
בשך לרש וזו ארזונו
הכמות והחבשים אחר
הרומים בלחיות המעט
הכמות והחבשים אחר
המאכל והעצם והאש חיס
והתעב והרמזים לפעו לאירע

לחה רעה שתהיה בלון וכמו
על דרך המון ובלבד האכזבים
וכל הכריאים ולחולים כשנחמו
שהפרות הרבות כלם רעם
הפרות מועות לזה חתך והחוא
זה נכון ואם הם יעז שלקחת
ככמה שהם והחבשים והתפוחים
המאכל מה שיש בו אימץ
המעט ויאחר מהפרות אחר
קודם • המאכל מה שמרפה
לקחת מעט מהפרות דאז שיח
הכונה שהרפה התאוו והמעט
העבד ענין העצם אם היה

האפרסקין דע מאר וזן חומד' המימות
הדעם הגדולים וכבר זכר ג' געס
שהוא מעט שהפסיק מאלל' אמתות
עד סוף ימיו והארץ בספור על
לפי ראוי שירחיק אדונגן הפירות
הלחים כל יבלת: פרק
ומי שיעז להרחיק צד
הציד והבשר המליח והעכבות
מה שממס כבר קישר וכל זה
מוסיף במה שקבל ממנו אדונגן
מה מקריים וכמו כן מי שיעז פולג
בליוס הפך רצון מאד וכמו כן
מי שהזיך מה הליכה לארצות א'
החמות מחוללות האדים אמת א'
בעתו ואמנם מי שיעזב הארצות

החמות מחוללות האדים הם א' געליס
לעטת הגוף זה כשיהיו קרים לחים -
אבל זו העליה שהיא מרס עבה עבר
אותן הארצות מוסיפות בעוביהדם
ואורפות אותו ומוסיפות אדיו
וכשיבטן כריאות בעל האילן
אדונגן לאיזה מקום שירעה במקום
שישלים כל רצונו בשם עלמות:
פרק ואינו רואה העבר
בההקדה באדוד ולא
באן הארמיני לאזורד מפע חזקו
והאין הארמיני מפע היות מוסכל
העין וכבר נתפסן בן ורובם
שאינו זה שקוראין אותו ביה השם
וכמו כן יישר העבר בעת מי שהזיך

מעשית המשלמים החזקים והקדו
על הראונר או מי הגביעה או
הסגן המפי ודומיהן כל זה נכון
ואינו רואה העבר כמשרת א
האפשרין ולא כמי ואכעוס
להזקתם באצטומזכא ואין במה
שק כל ביה מקריים לא התלמדת
ולא צמאון ואינו רואה גם כן א
בהרכבא מה עלוסר מפע
שמיעבה הדיס ומרפא א
האצטומזכא ואינו ראוי זה כי
אם לבעלי החמיות החרות
המתלהבות כמו שזכר העבר
ואינו רואה העבר גם כן כעשית

בשול האפפתמון מפע הכאבתו
והיבשתו ואם הושרה האפפתמון
בק דרהס ממי הגביעה ולוחח
זה פעמיס שלא בזמן עסן ושעס
פזומי תשרי או פעמיס יהיה טוב
ויהיה בין כל פעס שן יום ובלעין
האפפתמון בשמן שקדים ועודיין
אומו במטלית קלה ואחר כן שויין
אותו ללה במי הגבעה. מרק
וזכר אדונג שכבר הקיז
(הגד פעס ויעו הדיס עבה כמו
הטחול ויעגן הרופאים מפע זה
בהקזה. אמנם לפי מה שיראה
בעת זולת עת מהתמלאות יתחייב

כמו שעשאו בזמן הקדמ הזה מיטה
וראוי שלא יזיקו לא עומא
וכמו כן לקחת ממעלות המעוררים
והמערכא והנסכל בן התבשילין
וראוי שלא יתעלם מהשמחה האידוע
בכשר הגרמים זה נכון בזמן הקד
המזועם אפרסקיה וצמור הגדי
ואתם מי שיעל בהיות
במשקים שהרכיבם: **לרס**
כמאמרו הגרם היאך יהיה זה
שילך דרעוב וכבר באר העבד
פיון הדם והשות מזנהכבד עד
ומה שאוי לכון אותו ממדי הוא

בתיא אם לא ידבר מן זמנו ושמע
כונה שעררה העשב והיות המזג לא
התוספת בצדור הוא זהו **לרס**
ואמנם שגם ורובו שגם
והשפעה השפעה שפעה
מורכב מה שמה שמה
ואתם שמה שמה שמה
והשפעה השפעה השפעה
התוספת השפעה השפעה
כונה שעררה העשב והיות המזג לא
בתיא אם לא ידבר מן זמנו ושמע

מפניהם לא מקובצם וקורם
המאמר אבל הם מאמרים
בל הפרקים וממה שזכרו אותם
עוד נתבאר ממה שזכרו העבר
המקרים הנמצאים עתה ואלע
האך תהיה העגת ארוגן כפי
ויקצלהו בפרק אחד. באר כן
כמו שצוה הוא מקבץ המלאך
על כל פרקי אותנו הכתב הנכבד
והוא לוכד השיב העבד הקטן
בסוף כל טויל שרץ על מה שאיו
והחריצות מה שמחייב להמצא
בהחריצות מיה מוצא בסוף מיה
התחיל מעט מעט בחדר האין
פכת זה החמת ומיעוט התמידות ואין

ממציאות החלושות אחר הטויל
בלבר. ואמנם מה שזכרו ארוגן
ולא שנ מזג ואולם מאיכין הלב
השחורים לא הכעסו למוח הראש
שלמה וראיה ברורה שאן העשש
והיות השינה על המנהג זוטוב.
לא כעת המשמורת ולא כעת הפשוט
המרחץ אין ראוי להנחו בשום פנים
גדולה תועלת זו ההמעה ואמנם
המשגל מהההרג זה טוב הפועל וכמה
ארוגן מהמעה
יה. **פרק** ואמנם מה שזכרו
לפי ראוי העתק מרפואה לרפואה
ולכונה הרפואה האחת ימים ואז יחזור

שאזכור מזה המרתך אומר שהוא ראוי
שיהיה ראוי באוצר אדונג נוסף ~
לאולם המעשים שזכרו העבר בפני
הג' מלאכיו והקדש שתי מחקות
האחד מין רפואת מור קרה שכבר
נפלו זקנים של רפואה שישלהם
זריות ורצאו לה פועל מופלא ע'
שהם אינם ראים בהפקדתם זכר
פשוטה לא נתתן אותה א מאצלם
מקחת והיא רפואה חברה הראוי
בפסח בדחיית הזכות המזנוג'
פרק וזו נוסחתה בלשון מאמר
מקורד העוזן והבאשי
והכפרתה היבשה והסדר בז מכל
אחד חלק ומלא הקטן חלק העז ~
ומהמור העוב העני שמת חלק ויוקח

מהסוכר העברוד ומתין אותו בני
התפוחין החמוצין השחוחין המסונג
ויבטלן עד שיהיה בעמידת הדבש ~
ומלאיען בעלים מעל האמרו ולשון
הסמון בן ויראלו הרפואה בעל זיה
המקרה היא רפואה חטובה לחוק
הלב מבלתי חמום ויועיל ללבמאן ~
ויפטר חלב שעם חמימות.
והרפואה הז' היא מרחפת ~
האוריס שחברה בג' סיג' במאמר
היספורים ברפואת הלבנות וזכר
מכע' ג' נוסחאות האחד קד והג' חס'
והג' בעוב ומה שראוהו אדונג הוא
השוד וזו נוסחתה בג' בלשון מאמר
אמר הרכבה אחידה חטובה מאד
נפיתה מרחפת ואקר יאז והוספת
והסרתי ממנה כפי המזג והיורה

תועלתה בהחזקת הלב תועלת חזקה וזו
 שאורה כדולח בהרבה כסד מכל א
 דרהם וזמן אכריסם מקוצץ סרטי
 טהרי שרוף מכל א שקל וראנת לשון שור
 א דרהם שחיקות היתה משקל ב גיות
 זרעהפליג משק זרע הבאדרו מכל א
 ג דרהם פזמין ארום ובהמן לבן ג
 הנני יבן ארמיני אכן הלאזודי דרוץ
 מצטכא פליכה דאר עינ כרכוסהיבוא
 קאקלה גדולה ככאבה מכל אחר שקל
 אסתמיון משקל ב דרהם וזמן
 משקל ג דרהם זראונד שקל ואם
 לא ימצא חולפיו זרעאבד שני שקלים
 דרוגרומי שני משקלם זרע
 העולשין משקל ה דרהם זרע
 הק שאומים משקל ז דרהם פנבנין
 משקל ו דרהם ורד ארום ז דרהם

מור ב שקלים כאפור שקל עגבר שקל
 סגבר סארג הנדי מכל א ב דרהם זמן
 העיקר והשאור ולפעמים יושם חלות
 ולפעמים תקובץ בדבש ושתיהן יעשה
 כפי המזג השורה ולא ישמן ממנו אדם
 דבר ולפעמים יעשו למי שיש לו רוע
 מזגחס ולמי שיש לו דוג מזג קר
 אמנם ה שנה תועת על ענינה ויושם
 מה שקוטף ממנה כל חלה שקל
 א ולשין הכל בשלשית משליון דבש
 ואם רעה לחמדה ואחר כך תפשה
 עריך ששים בה מה אפסון ה
 דרהים ומזהגרי בארסתה שחוק
 שחוק כמוהו ולא תעשה לא אחר
 ששה חדשים על המעש רצו לומר
 כשישים בה אפיון ואמנם

מי שגובר עליו רוע מזהגים צריך
שישים כרכומה ומורה היע שקל
ויחסר ממנה האפתמון וישים
חילופו ה' דהם שאהתרוה דהם
סנא מכיווש כה הורד משקל
דהם כמדלחמי ג' דהם צנלג
דהם ויונתו הסמון האחרים
תקוף כמו שזכרנו ומעל בדבש
מוסר הקרץ ג' עגד תכלית
ואמנם מי שגובר עליו רוע מזהג
קר צריך שמוסיפין במנות קליפות
אגוז הוא קליפות האחרים על
זגביל פלמל מכל א משקל דהם
שע שקלים ומספיק לו מהכאשר
הע שקל ויספיק לבעל המוג החם
יקח הע השתיה ממנה עם שקל

טכאשיר ברבש התפתוח ובעל המוג
הקר יקח ממנה עם משקל סגון
וכבר לפאת קצת מי שרץ היצת
המלכים מכאב קשה נועה למאית
והוספת בנוסחא השנה משקל הע
דהם אורם שחוק הדק והיה רמות
חשוב והעלן תועלת חזקה אחר
היאוש ואמנם ההרכב
המיוחדת לבעלי המוגם החמין
שיקרה להם הקפאן וחלשות
הלכ לסבת רוע מוגם החם יש
ממנה הרבה כזו הנוסח ז' א'
החדרת זרע האכאחים זרע הקרא
זרע הק שאים קליפים מכל אחד
משקל ה' דהם זרע ירק השונה

ותחלתם לחם משתדלין בטוב
החטה ולא יעשה סולת נקיה היל
זין מטבילין אותה במים כמן שהיא
תמנהג אבל ממנהיגין לכברו עד
שלא ישאר בן שום דבר מהמורסן
וממהיגין בלישתו ויהיה נראה
המלח נראה השאור והיו החלות
חסרי התוך ואופן אותו בתורה
או בפורה והתורה יותר טוב
הכשר מכונן שיהיה כשר תרנגולות
או תרנגולין ושומן המדק שלהם
תמיד שזה המין מהעוף ישלף
בהתקנת הלחות המוסדות זה
פסידות שיהיה וכלבד הלחות
השחורות עד שהרופאים אמרו

149
שהמדיק של תרנגולות מועיל מהדמיון
ולא יוסק מזה המין לא גדולן שבאן
עליו שומן ולא קטן שהדיר עליו
גרב ולא הכחוש ממנו ולא מה
שמשמנון אותו ביד לא השמן
שאינו אכוס וצורת הנהגתו כך
שמתניין התרנגולת והתרגולין
בחרבה דחבה לא יהיה בה ולא
לכלך ובמקוין לקוחה ולכבדה
תמיד ויתן להם המאכל שאוכלין
אותו בראשי היומם בכלים ויהיו
קמוח שעריס מולט בחלב אלו
ואם חותכן התאנס היבשים ועשו
עמו יהיה יותר משבח ולא יושם
למן מהמאכל כי אם מלא ספקיהם
כלבד וינח להם מים אחת שעות

הבהמות היה כשר גריזני לך
מעיס ואם נתאותר הנפש לכושר
לארזנו בן מכה שהוא מאמץ בני
השכל וכמוכן הקורא אינו דואר
שיש להם סגולה נפלאה בדת
אבל התנויים יש בהן ישנות ואינם
אינו רוע שוקח בלשנת הימים
תועלת הם ואם ישא לתמיד מקרא
נתאמתו א הדברים ונתבלה
המזג מאד ומשנה אותו וכבר
ומתכשל בזמן יותר מהרה ומרעב
שמנהיגו אותם חלכם לכן מעדו
כחלב והשתרגלות והשתרגולין
קמה שעודו ותאונם מחותכין מולין
וכמון היום מביאין לפניהם גם כן א
אנון חיים נשורין במים שעות

מוצתה ורוע אדורי תבשילין
מתול הטעם או יהיה להם קומעות
התבשילים נועים ליתות התבשילין
דברי מאן המינים כשום פעם א
לזה המרה ירות לא יקרב לעוס
בעמדה או המשוה כרח או הוין
מחזק האדמומיה והעם
עליו שעה אחד או קרוב ולק וזוהר
עמדת הטוב הטעם ואם היה בן
העמדה הטוב הטעם ואם היה בן
הלבן היראה מה שאכשר היין
והיתרגולין יומין כין ממע
ולא יושק שום דבר לא אם שומהוהוה
לא יהיה שמון הרבה אגמו הרוגים
שנה וישן מבשר המוקדם בדבר
לוקחין מהטאוס מה שלא נשלמה לו
ואם אי אפשר על כל פנים מבשר הכשי

כיום כדי שיבחר אדוננו מזה כפי כל
 עתונות שאדוננו כבר ידע כחות רוב
 המאכלים ולא יפיק לפנו רופא סייע
 בו בזה ובראשי קן התרנגולות היתר
 השלוקים וגם העמומים וגם
 המודעים וגם הכבועלין בכסדר תו
 לחד וגם מה שישם בשליקתן שומרי
 לח זהו התבשיל נאות למות הגשמים
 וגם מה שישם בשליקתן מי לפניו או
 חמוץ של אחריו או ליכנו מבשיל ואלו
 כולן נאותים למות החמה וגם כן
 העשויים בצמקים ושקדים ומעט
 חומץ וזן טובים בכל עת וגם כן
 העשויים בקיץ או באסתמך או
 בריבוי או באגף והוא שקורין אותו
 אה"ש כן כל אלו טובים בקיץ ועל כל

עריבין לבשמן בקרפס ומתעבא
 וסוגל כדי שימנע החקרים לאדמומא
 וגם העשויים בתמרי הטי והסוכר
 וגם העשויין בדיע הדלקה והסוכרוזה
 לן ישישה כראם בזמן הקיץ וגם
 העשויים במרקחת הורד זהו בימיות
 השמים יותר טוב והעשוי בממתן
 וסוכרוזהו וואו שמים פולאלי מעט מי
 למי וראוי שלא יכלה אדם תבשיל
 מאכל שאכל בלילה ובלילה יתיר
 ומהיון הטוב שקדם וברזון קולין בו
 הבראם היה תבשיל מבעל או זימם
 בשליקתו אם היה תבשיל לזקן
 וכוונתו התבשילין בחום האוירי כולם
 יושם טון בעת הבישול ייעור כל דהם
 מהיון דהם מידה ואם לין

101

התבשילין חמוצים יהיה מהיין כל חיה
וממי הורר חמשה וממי הלמן ה' וגב
התבשילין עליונות על השטר על המעג
משקלן אותן תמיד בשעת צלייתן בין
ומי הלימו ובין לבדו ואם קעה הנפש
לצליית בשר השפודים יהיה יונק אחר
משוחטו כשתמצעה צליה בין למוע
כרכוס וכל מאכל שיתבל לשים בו מעט
כרכוס לפי שהוא רטוב לית משוח
ולא ידבה ממנו שהוא יאכל קנה
בהפלת תמותה מאכל זה מה שנקר
העבר עתה מתבשילי המאכל
שראוים לאדונו ותמיד יהי מיין
וכבר זכר וגיוס ומי שקדמו מדוסי
משקה קורין אותם בלשונם ארומי
והיו עשויין אותם מדבש דבורים ויין לבן
דך כמו שהיו עשויין הסכנבולן מסוכר

וחומץ כך עשו האדומים מסוכר ויין
וזו משקה משוכח מאד לחיזוק
האצטמוכא והלבילסות העכול
והד חבת הנפש ומסייעת יאות ע
היתרוגות כיון טוב נסגן זה ונסגו
זולתגן פעמים רבות ונסח עשיתגן
שיוקח מרסוכר ה' וזעלים מצריים
ומבשילן אותם כמו שבשילין המשקים
ומסייעין קצפו יוקח לן כישול טוב ואחר
זה יושם עליו חוטל אחד במערי מהיין
הנזכר ויבשל משקה בעמדת משקה
שלודר ולא יזכר העבר זה המשקה
עם המאכלים כי אם מפע שהוא רץ
יוקח תמיד בכלים בראשי היומם
כימות הגשמים במים חמים וימות
הקץ במים קרים ויוקח ממנו ג' אוקין
וד' אוקיאיות כפעם אחת שזה משקה

אין משיגי הכתובים ואין מהדורין
שאותם המשיגים מיון משוכה שהסוד
במופדן מיון ואעפ"י שיש בו רפואות
מנעוּת. וכמו כן היין משוכה מיון כל
ספק יותר שלא מה שאמרו שהוא אנוס
מזיק לחמי המזג ואין סבתה אין היות
פשוטין מזונות. פרק במדרת
ההנהגה כפי מה שקבל אדוננו סוד
הג' כח' ונתמיד ימיו ואין ספק שזה
המאמר יגע לאדוננו בבוא הגשמים
לפי דאה העבר שיתחיל בערות
ההנהגה שיתעבר בה בקור האויר
והעבר מוחל שאדוננו כשיתמיד זו
ההנהגה תחזור כריאותו להדגל
בוודע מהר אם ידעה ה' ית' והעבר
איתו יודע מענה אדוננו בעת הכריאות
אם הוא אוכל פעם אחת או מיון בבקר.

זה כפי מה שהראו לעתה אחר זה יסב
היבטיה או מעט מרסקות שלוד כל
פי סתלקו ממוקדים או מעט מהמתיקה
המאמרים כמו שכבר נאמר אגריעני
שקדים זכרונם ויסקח מעט מהפירות
היוצא אחר זה יזון כל מן התבשילין
ונאשימה שום דבר ממה ששנהו
וינוח ער שאין יושאר במישוש הגוף
האברים ונחשתנה העמה מה זוז
במהירות התנועה עד שיתחממו
ולא יסורם ריבאט ובהתדרדרות
אורזיות או אגוזיות אחר זה יש
במעט ויחזקו ממשקה אדרזמלי
לעולם עם צאת השמש או קודם זה
ואומרו כיון שתהיה ה' מהיעה
וכתב לפי יציג ההנהגה כפי ענינם

לעשה וינגז המנגז בותר וגביה קול
 יחדד תנועותיו שעה אחר כך ישפול
 המנגז קולו על התלכות ויריס מיסדיו
 וינח תנועותיו אחר כך ישקע בשנה
 ויפסיק שכבר זכרו הדופאים והפולמוסים
 שהשיגה על זו הדרך עד שיחזו תנועת
 המיתרים הז' אמיטון מקנים לפשטבע
 טוב ומריח יבין אותה מאד וימסר בזו
 ההתגבר לגוף וכשיעור יתעסק אחר זה
 שאותיותיו במה שירצה מקריאה או
 סיפור עם מי שאהב לשבת עמו והן היו
 טוב הל' שישבת מי שאהב שיבטע עמו
 לחשיבותו או להשתדל באימתו או לקלות
 רעתו שכל זה מרחיב הנפש ומרחיק
 ממנה רוע המהשבר ואם היה המנגז
 נותן בלקיחת מזון אחר בערב ויחך שיעור
 חמישים דיהים מהיין וסוכר מווגז ב' דיהים

מודד וכ' דיהים שורש לשון שורף ויחך
 מעט אחר מעט עד שיגיע לת מאכלתוב
 וימסין שיעור חצי שעה עד שימא היין
 מהאצטוכוכא וואכל כמנהגו א מהתשטין
 הנזכרים אחר כך יבא המנגז בנגזים
 שתי שעות אחר המאכל ויסב ויעלה
 המנגז שידקק מותריו ועלמיו אחר כך
 יישן וישקף ויפסיק מיד כמו שעשה
 ביומם ואם לא היה המנגז שיאכל בערב
 ולא יחך מזון באחר מה שלקח ביומם
 ימזוג היין על היחם הקודם ולא יסור
 הלקק ממונו מעט אחר מעט וייתרם
 יעשו מעשיהם עד שתג היטרה אם
 אחר שתי שעות מה לילה או ג' או ד' סע
 מה שיעדן לו הישיבה ואל יחוש לשיעור
 מה שיקחו מהיין המווגז כמו שמכר
 כשלא יישן ואפי' לקח מוכנו ל' דיהים או

מרח שבה חצי דריהם שמן זית טוב מעט 10
כעט כרכום המראי ממולט ממריחות
העם ג' דריהם זיתם כל זה בפעם אחת
בקררה וישם על זה מהמים אלה דריהם
וירם על אש של פחם עד שיוקח הד' מים
ואז ישים עליון דריהם חומץ יין וישלים
בשולן עד שישאר ממט פחות מהדביע
ויראה כר ארון אדום ואז יסונן וישפך למין
חצי דריהם מלח ויוקח לברו בלי משקה
ואחד שמיטת בשעה יקחם ממשקה
לימן הראון לאד זמן ששגלה בזה מאד
וסוף אלו ויתמיד הדגלן שהוא עומד
כעד יבארת הימרה השחורה ומשהו
הלחות העינים ומסיר שריפתם 10
ומעבה אוסף האדים העלים אל הלב
ולכוח הראש ומנע כעלייתם ומקדד
המוזג בשנה ומיפה העין ככל מה
שקובל ממט אדונט שבקראט אומד

